

T.C.
SAYIŞTAY BAŞKANLIĞI

TEKİRDAĞ ERGENE BELEDİYESİ

2024 YILI

SAYIŞTAY DENETİM RAPORU

Ekim 2025

Tel : 90 (312) 295 30 00
Fax : 90 (312) 295 48 00

www.sayistay.gov.tr
sayistay@sayistay.gov.tr

İnönü Bulvarı No: 45
06520 Balgat-Çankaya/ANKARA

İÇİNDEKİLER

1. KAMU İDARESİ HAKKINDA BİLGİ	1
2. KAMU İDARESİNİN SORUMLULUĞU	8
3. SAYIŞTAYIN SORUMLULUĞU	9
4. DENETİMİN DAYANAĞI, AMACI, YÖNTEMİ VE KAPSAMI	9
5. İÇ KONTROL SİSTEMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	9
6. DENETİM GÖRÜŞÜ	11
7. DENETİM BULGULARI	11
8. EKLER	47

TABLÖLAR LİSTESİ

Tablo 1: Personel Durumu	3
Tablo 2: 2024 Yılı Bütçe Giderleri ve Ödenekler Tablosu	3
Tablo 3: 2024 Yılı Bütçe Gelirleri Tablosu	4
Tablo 4: 2024 Yılı Bütçe Giderleri Tablosu	4
Tablo 5: Bütçe Gelirlerinin 3 Yıllık (2022-2024) Seyri	5
Tablo 6: Bütçe Giderlerinin 3 Yıllık (2022-2024) Seyri	6
Tablo 7: Belediyenin Doğrudan Hissedarı Olduğu Şirketler	6
Tablo 8: Çevre Temizlik Vergisi Tarifesindeki Bina Grupları	33

KISALTMALAR

AŞ	Anonim Şirketi
KDV	Katma Değer Vergisi
TL	Türk Lirası

BULGU LİSTESİ

A. Denetim Görüşünün Dayanağı Bulgular

1. Muhasebe Kayıtlarında İzlenmeyen Banka Hesaplarının Bulunması

B. Diğer Bulgular

1. Derneklere Ait Çeşitli Harcamaların Yersiz Olarak İdare Bütçesinden Karşılanması
2. Tüketim Malzemelerinin Kayıtlı Tutarları ile Fiili Stoklar Arasında Fark Olması ve Çıkış İşlemlerinin Usulüne Uygun Yapılmaması
3. Paylı Mülkiyet Halinde Malik Olunan Taşınmazlarda Tüm Paydaşlardan Emlak Vergisi Alınmaması
4. İhtiyaç Sahibi Olmayanlara Sosyal Yardım Yapılması
5. İdareye Ait Düğün Salonlarından Bazı Kişilerin Ücretsiz Yararlandırılması
6. İndirimli Emlak Vergisinden Yararlanan Aktif Sigortalı Mükelleflerin Bulunması
7. Yardım Ödeneğinin Usulüne Uygun Kullanılmaması
8. Organize Sanayi Bölgelerinde Yer Alan Bina ve Arazilerin Emlak Vergisi Muafiyetleri Takibinin Tam Yapılmaması
9. Atık Sahiplerince Ödenmesi Gereken Evsel Katı Atık Bertaraf Hizmeti Ücretlerinin Eksik Tahsil Edilmesi ve Sanayi Kuruluşlarıyla Yapılan Sözleşmelerin Gerçek Personel Sayısını Yansıtmaması
10. Eski Belediye Başkanının Hesabına Temsil, Ağırhlama ve Tören Giderleri Yapması Gerekçesiyle Para Aktarılması
11. Bazı Mal Alımlarının Kısımlara Bölünerek Doğrudan Teminle Gerçekleştirilmesi
12. Doğrudan Teminle Yapılan Bazı Hizmet Alımlarının Limitlerin Üzerinde Olması
13. Yapı Kayıt Belgesi Alan Bazı Bina Sahiplerinin Arazi Vergisi Ödemeye Devam Etmesi
14. Bazı İşletmelerin İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatı Olmaksızın Faaliyette Bulunması

15. Bazı İşyerleri İçin Çevre Temizlik Vergisi Tahakkuk Ettirilmemesi
16. Çevre Temizlik Vergisi Bina Gruplarının Hatalı Belirlenmesi
17. İmar Para Cezalarının Kanunda Öngörülen Oranlar Artırılmadan Uygulanması ve Yapı Sınıflarının Yanlış Belirlenmesi
18. Oluşumuna Katıldığı Organize Sanayi Bölgelerine Yersiz Olarak Katılma Payı Ödenmesi
19. Zamanında Bitirilemeyen Yapım İşinde Fesih Sürecinin Uygun Yürütülmemesi
20. Devam Eden Yapım İş Kapsamında Yapılması Gereken İmalatın Daha Yüksek Bedelle Doğrudan Teminle Başka Bir Yükleniciye Yaptırılması
21. İdareye Ait Taşınmazlar Üzerindeki İşgaller İçin Herhangi Bir Girişimde Bulunulmaması
22. Bütçe İçi İşletme Olarak İşletilen Restoranda Uygulamaların Yanlış Yapılması
23. Cemevi ve Mabet Lojmanlarına Ait Elektrik, Doğalgaz Faturalarının Ödenmesi

1. KAMU İDARESİ HAKKINDA BİLGİ

1.1. Mevzuat ve Görevler

Belediyeler, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 127'nci maddesinde, belediye halkının mahalli müşterek ihtiyaçlarını karşılamak üzere kuruluş esasları kanunla belirtilen ve karar organları seçimlerle oluşturulan kamu tüzel kişileri olarak tanımlanmıştır. Belediyelerin kuruluş, görev ve yetkilerinin yerinden yönetim ilkesine uygun olarak kanunla düzenleneceği Anayasa'da hüküm altına alınmıştır.

Ergene Belediyesi 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu'nun 3'üncü maddesinde yer alan sınıflandırma çerçevesinde genel yönetim kapsamında yer almakta olup, faaliyetlerini 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu, 5393 sayılı Belediye Kanunu ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu'nun verdiği yetki ve sorumluluklar çerçevesinde yürütmektedir. Belediye, büyükşehir belediyesi sınırları içinde kalan bir ilçe belediyesidir ve belediyenin sınırları, bulunduğu ilçenin mülki sınırlarıdır.

Kamu İdaresinin temel mevzuatı 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu ile 5393 sayılı Belediye Kanunu olup bu Kanunlarda kurumun görev, yetki, sorumlulukları ile organları, teşkilatı, bütçe ve denetimi gibi temel hususlar düzenlenmektedir. Bununla birlikte görev, yetki, imtiyaz ve sorumlulukları diğer ilgili kanun ve yönetmeliklerde de düzenlenmiştir.

5216 sayılı Kanun'un 7'nci maddesinde, büyükşehir belediyelerinin ve büyükşehir ilçe belediyelerinin görev ve yetkileri ayrıntılı bir şekilde sayılmıştır. Söz konusu görev ve yetkiler genel olarak 5393 sayılı Kanun'da belirtilen görev ve yetkilerin paylaşımından ibarettir. Büyükşehir kapsamındaki belediyeler arasında hizmetlerin yerine getirilmesi bakımından uyum ve koordinasyonun büyükşehir belediyesi tarafından sağlanması da hüküm altına alınmıştır. Büyükşehir belediyelerinin, kendi sınırları içerisinde yer alan ilçe belediyelerinin imar uygulamalarını denetleme yetkisi bulunmaktadır. Bunun yanı sıra, büyükşehir ve büyükşehir ilçe belediyeleri hakkında 5393 sayılı Kanun'da yer verilen yetki, imtiyaz ve muafiyetlerin geçerli olduğu da mezkûr Kanun'da belirtilmiştir.

5393 sayılı Kanun'un 14'üncü maddesinde, belediyelerin mahalli müşterek nitelikte olmak şartıyla; kentsel altyapı, çevre sağlığı, temizlik, katı atık, zabıta, park ve yeşil alanlar, konut, kültür ve sanat, öğrenci yurtları, sosyal hizmetler, nikâh ve benzeri hizmetleri yapacağı veya yaptıracağı, bunun yanı sıra devlet okullarının ve mabetlerin tüm ihtiyaçlarını

karşılayabileceği, sağlıkla ilgili tesisler açabileceği, sporu teşvik edebileceği ve gıda bankacılığı yapabileceği hüküm altına alınmıştır.

5393 sayılı Kanun'un 15'inci maddesinde; belde sakinlerinin mahalli müşterek nitelikteki ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla her türlü faaliyet ve girişimde bulunmak, yönetmelik çıkarmak, belediye gelirlerini tahsil etmek, ticari hayata katkı sağlamak gibi yetki ve imtiyazlar sayılmıştır.

Merkezi idarenin, mahalli hizmetlerin idarenin bütünlüğü ilkesine uygun şekilde yürütülmesi, kamu görevlerinde birliğin sağlanması, toplum yararının korunması ve mahalli ihtiyaçların gereği gibi karşılanması amacıyla mahalli idareler üzerinde idari vesayet yetkisine sahip olduğu Anayasa'da hüküm altına alınmıştır. Bu idari vesayet yetkisi denetim ve soruşturma konularında İçişleri Bakanlığı tarafından, yönetsel konularda ise Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı tarafından kullanılmaktadır.

1.2. Teşkilat Yapısı ve İnsan Kaynakları

Ergene Belediyesinin karar organı olan Belediye Meclisi, Belediye Başkanı ve 25 meclis üyesinden oluşmaktadır.

Belediyelerdeki tüm kadrolara yapılacak olan atamalar kanun ve yönetmeliklerde belirtilen kriterlere uygun olarak belediye başkanı tarafından yapılmakta, birim müdürlüğü ve üstü yönetici kadrolarına yapılan atamalar ilk toplantıda belediye meclisinin bilgisine sunulmaktadır. 5393 sayılı Kanun'a istinaden belediye başkanı, zorunlu gördüğü takdirde, beldenin nüfus sayısına göre en çok üç belediye meclis üyesini belediye başkan yardımcısı olarak görevlendirebilmektedir.

Belediyenin teşkilat yapısında 23 birim bulunmaktadır. Bunlar; Afet İşleri Müdürlüğü, Basın Yayın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğü, Bilgi İşlem Müdürlüğü, Emlak ve İstimlak Müdürlüğü, Hukuk İşleri Müdürlüğü, İnsan Kaynakları ve Eğitim Müdürlüğü, İşletme ve İştirakler Müdürlüğü, Muhtarlık İşleri Müdürlüğü, Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü, Teftiş Kurulu Müdürlüğü, Yazı İşleri Müdürlüğü, Mali Hizmetler Müdürlüğü, Özel Kalem Müdürlüğü, Zabıta Müdürlüğü, Temizlik İşleri Müdürlüğü, İmar ve Şehircilik Müdürlüğü, Fen İşleri Müdürlüğü, Sağlık İşleri Müdürlüğü, Destek Hizmetleri Müdürlüğü, Etüd ve Proje Müdürlüğü, Veteriner İşleri Müdürlüğü, Park ve Bahçeler Müdürlüğü ve Sıfır Atık ve İklim Değişikliği Müdürlüğüdür. Meclis üyeleri arasından atanan 2, memurlardan atanan 1 başkan

yardımcısı görev yapmaktadır.

Belediye hizmetlerinin yerine getirilmesinde memur, sözleşmeli personel ve işçiler çalıştırılmaktadır. Çalıştırılan belediye personeline ilişkin bilgiler tabloda detaylandırılmıştır.

Tablo 1: Personel Durumu

Personel İstihdam Türü	İhdas Edilmiş Norm Kadro Sayısı	Dolu Kadro Sayısı
Memur	270	95
Sözleşmeli Personel	-	-
Kadrolu İşçi	133	13
Geçici İşçi	-	-
Toplam	403	108
696 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname Uyarınca Çalıştırılan Personel	-	373

1.3. Mali Yapı

5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu'nun 12'nci maddesine göre, genel yönetim kapsamındaki idarelerin bütçeleri içinde mahalli idareler bütçeleri de sayılmış, mahalli idare bütçesi, mahalli idare kapsamındaki kamu idarelerinin bütçesi olarak tanımlanmıştır. Bütçe işlemleri, Mahalli İdareler Bütçe ve Muhasebe Yönetmeliği hükümlerine göre yürütülmektedir.

Bütçe; belediyenin stratejik planına ve performans programına uygun olarak, analitik bütçe sistemine göre belediye başkanı tarafından hazırlanan, mali yıl ve izleyen iki yıl içindeki gelir ve gider tahminlerini gösteren, gelirlerin toplanmasına ve harcamaların yapılmasına izin veren ve belediye meclisince kabul edilen bir karardır. Bu kapsamda Ergene Belediyesi, faaliyetlerini ilgili mali yılı bütçesi ile verilen ödenekler ile yürütmektedir.

Ergene Belediyesinin 2024 yılı bütçe ödenekleri, tahmini bütçe gider ve gelirleri ile gerçekleşme rakamları aşağıdaki tablolarda gösterilmiştir.

Tablo 2: 2024 Yılı Bütçe Giderleri ve Ödenekler Tablosu

E-Kod1	Giderin Türü	Geçen Yıldan Devreden Ödenek (TL)	Bütçe İle Verilen Ödenek (TL)	Eklenen / Düşülen Ödenek (TL)	Ödenek Toplamı (TL)	Bütçe Gideri Toplamı (TL)	İptal Edilen Ödenek (TL)	Ertesi Yıla Devreden Ödenek (TL)
1	Personel Giderleri	0	113.900.000,00		119.490.000,00	107.144.064,37	12.345.935,63	0

2	Sosyal Güvenlik Kurumlarına Devlet Primi Giderleri	0	11.650.000,00	11.650.000,00	10.829.297,28	820.702,72	0
3	Mal ve Hizmet Alım Giderleri	0	494.486.000,00	570.681.000,00	462.879.734,59	100.724.361,27	7.076.904,14
4	Faiz Giderleri	0	200.000,00	950.000,00	933.400,20	16.599,80	0
5	Cari Transferler	0	24.360.000,00	25.810.000,00	21.195.955,65	4.614.044,35	0
6	Sermaye Giderleri	0	193.790.000,00	192.290.000,00	74.829.554,32	105.712.635,64	11.747.810,04
7	Sermaye Transferleri	0	3.100.000,00	1.150.000,00	1.101.268,79	48.731,21	0
8	Borç Verme	0	3.000.000,00	700.000,00	0	700.000,00	0
9	Yedek Ödenek	0	80.000.000,00	1.765.000,00	0	1.765.000,00	0
Toplam		0	924.486.000,00	924.486.000,00	678.913.275,20	226.748.010,62	18.824.714,18

Ergene Belediyesi için 2024 mali yılı bütçesi ile 924.486.000,00 TL ödenek öngörülmüştür. Yıl içinde 678.913.275,20 TL bütçe gideri yapılmış, 226.748.010,62 TL ödenek iptal edilmiş, 2025 yılına ise 18.824.714,18 TL ödenek devredilmiştir.

Tablo 3: 2024 Yılı Bütçe Gelirleri Tablosu

Bütçe Gelirinin Ekonomik Kodu	Bütçe Gelir Tahmini (TL)	Tahsilat Tutarı (TL)	Red ve İadeler (TL)	Net Tahsilat (TL)	Gerçekleşme Yüzdesi %
01- Vergi Gelirleri	290.910.000,00	135.131.847,79	77.001,55	135.054.846,24	46,42
03- Teşebbüs ve Mülkiyet Gelirleri	129.625.000,00	89.873.824,55	36.500,00	89.837.324,55	69,31
04- Alınan Bağış ve Yardımlar	10.000.000,00	17.550.000,00	0	17.550.000,00	176
05- Diğer Gelirler	213.951.000,00	223.502.890,62	13.408,08	223.489.482,54	104
06- Sermaye Gelirleri	280.000.000,00	57.229.925,55	0	57.229.925,55	20,44
08-Alacaklardan Tahsilat	0	0	0	0	0
09- Red ve İadeler	0	0	0	0	0
Toplam	924.486.000,00	523.288.488,51	126.909,63	523.161.578,88	56,59

Buna göre İdarenin, 2024 yılında net bütçe geliri %56,59 oranında gerçekleşmiştir. Alınan bağış ve yardımlar %176 ve diğer gelirler %104 ile beklenenin üzerinde, vergi gelirleri %46,42, teşebbüs ve mülkiyet %69,31, sermaye gelirleri %20 ile beklenenin altında gerçekleşmiştir.

Tablo 4: 2024 Yılı Bütçe Giderleri Tablosu

Bütçe Giderinin Ekonomik Kodu	Bütçe (Başlangıç) Ödeneği (TL)	Bütçe Gideri (Gerçekleşen) Tutar (TL)	Gerçekleşme Yüzdesi (%)
01- Personel Giderleri	113.900.000,00	107.144.064,37	94,07
02- Sosyal Güvenlik Kurumlarına Devlet Primi Giderleri	11.650.000,00	10.829.297,28	92,96
03- Mal ve Hizmet Alım Giderleri	494.486.000,00	462.879.734,59	93,61
04- Faiz Gideri	200.000,00	933.400,20	467
05- Cari Transferler	24.360.000,00	21.195.955,65	87,01
06- Sermaye Giderleri	193.790.000,00	74.829.554,32	38,61
07- Sermaye Transferleri	3.100.000,00	1.101.268,79	35,52
08- Borç Verme	3.000.000,00	0	0
09- Yedek Ödenekler	80.000.000,00	0	0
Toplam	924.486.000,00	678.913.275,20	73,44

*Bütçe başlangıç ödeneği ile eklenen ödenekler toplamıdır.

İdarenin 2024 yılı bütçe başlangıç ödeneği 924.486.000.000,00 TL olup bütçe gideri ise 678.913.275,20 TL'dir. Dolayısıyla, bütçe giderlerinin gerçekleşme oranının %73,44 olduğu görülmektedir.

Belediyenin bütçe gelir ve giderlerinin ekonomik sınıflandırmaya göre son üç yıllık seyri ve 2023 yılının 2022 yılına, 2024 yılının 2023 yılına göre değişim yüzdeleri aşağıdaki tablolarda yer almaktadır.

Tablo 5: Bütçe Gelirlerinin 3 Yıllık (2022-2024) Seyri

Bütçe Gelirinin Çeşidi	2022 Yılı (TL) (A)	2023 Yılı (TL) (B)	2024 Yılı (TL) (C)	2023-2022 Değişim Oranı (%) [D=(B-A)/A]	2024-2023 Değişim Oranı (%) [E=(C-B)/B]
Vergi Gelirleri	64.089.115,68	109.414.166,67	135.131.847,79	70,72	23,5
Teşebbüs ve Mülkiyet Gelirleri	24.830.234,07	81.437.204,77	89.873.824,55	228	10,36
Alınan Bağış ve Yardım ile Özel Gelirler	261.478,67	302.000,00	17.550.000,00	15,5	571
Diğer Gelirler	77.148.822,99	123.909.823,67	223.502.890,62	60,61	80,38
Sermaye Gelirleri	53.753.684,00	23.798.365,61	57.229.925,55	-55,73	140
Toplam	220.083.335,41	338.861.560,72	523.288.488,51	53,97	54,43
Bütçe Gelirlerinden Red ve İadeler Toplamı (-)	303.885,61	411.719,90	126.909,63	35,49	-69,18
Net Toplam	219.779.449,80	338.449.840,82	523.161.578,88	54	54,58

Tablodaki veriler dikkate alındığında, 2024 yılında gelirler bir önceki yıla göre 184.426.927,79 TL (%54,58) artış göstermiştir. Bu çerçevede, sermaye gelirleri hariç elde edilen tüm gelir türlerinde geçen seneye göre artış yaşanmış olup oransal anlamda en fazla artış

alınan bağış ve yardım ile özel gelirlerde (%571) gerçekleşmiştir.

Tablo 6: Bütçe Giderlerinin 3 Yıllık (2022-2024) Seyri

Bütçe Giderinin Çeşidi	2022 Yılı (TL) (A)	2023 Yılı (TL) (B)	2024 Yılı (TL) (C)	2023-2022 Değişim Oranı (%) [D=(B-A)/A]	2024-2023 Değişim Oranı (%) [E=(C-B)/B]
Personel Giderleri	26.417.680,01	50.775.976,81	107.144.064,37	92,2	111,01
SGK Devlet Prim Giderleri	3.981.145,24	6.138.558,70	10.829.297,28	54,19	76,41
Mal ve Hizmet Alım Giderleri	124.863.168,74	247.644.894,14	462.879.734,59	98,33	86,91
Faiz Giderleri	0	0	933.400,20	0	0
Cari Transferler	13.623.822,52	13.667.936,84	21.195.955,65	0,32	55,08
Sermaye Giderleri	31.529.737,27	36.016.844,17	74.829.554,32	14,23	107,76
Sermaye Transferleri	727.773,85	668.940,93	1.101.268,79	-8,08	64,63
Borç Verme	1.500.000,00	4.000.000,00	0	166,67	-100
Toplam	202.643.327,63	358.913.151,59	678.913.275,20	77,12	89,16

Belediyenin bütçe giderleri toplamı 2024 yılında 2023 yılına göre 320.000.123,61 TL (%89,16) artmıştır. Gider kalemleri incelendiğinde, 2023 yılına kıyasla 2024 yılında borç verme giderleri hariç tüm gider kalemleri artmış olmakla birlikte tutar olarak en büyük artış 462.879.734,59 TL (%86,91) ile mal ve hizmet alım giderlerinde, oransal olarak en fazla artış ise faiz giderlerinde gerçekleşmiştir

Faaliyet Sonuçları Tablosuna göre; bütçe ile ilgili olsun ya da olmasın Belediyenin faaliyetlerinden dolayı tahakkuk eden 2024 yılı faaliyet gideri 573.828.029,43 TL, faaliyet geliri 614.340.299,17 TL olup dönem olumlu faaliyet sonucu ise 40.512.269,74 TL olarak gerçekleşmiştir.

Ergene Belediyesinin doğrudan hissedarı olduğu şirketler aşağıdaki tabloda gösterilmiştir:

Tablo 7: Belediyenin Doğrudan Hissedarı Olduğu Şirketler

Sıra No	Şirketin Adı	Toplam Sermaye Tutarı (TL)	Belediyenin Sahip Olduğu Sermaye Tutarı (TL)	Hisse Oranı (%)
1	Ebsan İnşaat Ulaşım Gıda San. Tic. A.Ş.	96.879.800 TL	96.879.800 TL	100

1.4. Muhasebe ve Raporlama Sistemi

1.4.1. Kamu İdaresinin Muhasebe Sistemi

Ergene Belediyesinin muhasebe kayıt işlemleri Mahalli İdareler Bütçe ve Muhasebe Yönetmeliği hükümlerine göre gerçekleştirilmektedir. Mahalli idarelerin hesap planı, Genel Yönetim Muhasebe Yönetmeliği'nin 46'ncı maddesinde ana hesap grupları, hesap grupları ve hesaplar itibarıyla belirlenmiş çerçeve hesap planında yer alan hesaplardan oluşmaktadır. Mahalli İdareler Bütçe ve Muhasebe Yönetmeliği hesap planında yer almamakla birlikte, Genel Yönetim Muhasebe Yönetmeliği hesap planında yer alan herhangi bir hesabın kullanılması gerekliliği ortaya çıkarsa Yönetmelik'teki hesap planına ilave hesap eklemeye veya çıkarmaya, Hazine ve Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı yetkilidir.

Ayrıca, mahalli idarelere ait detaylı hesap planları, bu Yönetmelik'te belirlenen hesap planı çerçevesinde Hazine ve Maliye Bakanlığının görüşü alınmak suretiyle ilgili Bakanlıklarca hazırlanmaktadır.

1.4.2. Kamu İdaresinin Raporlama Sistemi

Mahalli İdareler Bütçe ve Muhasebe Yönetmeliği'nin 484 ve 485'inci maddeleri uyarınca; mali tablolar, Genel Yönetim Muhasebe Yönetmeliği'nde belirlenen ilkelere ve standartlara uygun olarak hazırlanır ve belirlenen sürelerde ilgililerin bilgisine sunulur. Bu bağlamda, İdarece üretilen cetvel ve temel mali tablolar ile diğer mali tablolar şunlardır:

- a) Mizan cetveli
- b) Temel mali tablolar
 - 1) Bilanço
 - 2) Faaliyet sonuçları tablosu
 - 3) Nakit akış tablosu
- c) Diğer mali tablolar
 - 1) Bütçe uygulama sonuçları tablosu
 - 2) Gelirlerin ekonomik sınıflandırılması tablosu
 - 3) Giderlerin fonksiyonel sınıflandırılması tablosu
 - 4) Giderlerin ekonomik sınıflandırılması tablosu
 - 5) Bütçe gelirlerinin ekonomik sınıflandırılması tablosu

- 6) Bütçe giderlerinin kurumsal sınıflandırılması tablosu
- 7) Bütçe giderlerinin fonksiyonel sınıflandırılması tablosu
- 8) Bütçe giderlerinin finansal sınıflandırılması tablosu
- 9) Bütçe giderlerinin ekonomik sınıflandırılması tablosu
- 10) Bütçe giderleri ve ödenekler tablosu

1.4.3. Kamu İdaresi Tarafından Denetime Sunulan Defter, Tablo ve Belgeler

Kamu İdaresi Hesaplarının Sayıştaya Verilmesi ve Muhasebe Birimleri ile Muhasebe Yetkililerinin Bildirilmesi Hakkında Usul ve Esaslar'ın 5'inci maddesi gereğince hesap dönemi sonunda Sayıştay Başkanlığına gönderilmesi gereken defter, tablo ve belgelerden aşağıda yer alanlar denetime sunulmuştur:

Birleştirilmiş veriler defteri,

Geçici ve kesin mizan,

Bilanço,

Faaliyet sonuçları tablosu,

İdare taşınır mal yönetimi ayrıntılı hesap cetveli ile idare taşınır mal yönetim hesabı icmal cetveli,

Kamu İdaresinin denetimi; yukarıda belirtilen defter, tablo ve belgeler ile Usul ve Esaslar'ın 8'inci maddesinde yer alan diğer belgeler dikkate alınarak yürütülüp sonuçlandırılmıştır.

Denetim görüşü, Kamu İdaresinin tabi olduğu geçerli finansal raporlama çerçevesi kapsamındaki temel mali tabloları olan bilanço ve faaliyet sonuçları tablosuna verilmiştir.

2. KAMU İDARESİNİN SORUMLULUĞU

Denetlenen kamu idaresinin yönetimi, tabi olduğu muhasebe standart ve ilkelerine uygun olarak hazırlanmış olan mali rapor ve tabloların doğru ve güvenilir bilgi içerecek şekilde zamanında Sayıştaya sunulmasından, bir bütün olarak sunulan bu mali tabloların kamu idaresinin faaliyet ve işlemlerinin sonucunu tüm önemli yönleriyle doğru ve güvenilir olarak yansıtmassından ve ister hata isterse yolsuzluktan kaynaklansın bu mali rapor ve tabloların önemli hata veya yanlış beyanlar içermemesinden; kamu idaresinin gelir, gider ve malları ile bunlara ilişkin hesap ve işlemlerinin kanunlara ve diğer hukuki düzenlemelere uygunluğundan;

mali yönetim ve iç kontrol sistemlerinin amacına uygun olarak oluşturulmasından, etkin olarak işletilmesinden ve izlenmesinden, mali tabloların dayanağını oluşturan bilgi ve belgelerin denetime hazır hale getirilmesinden ve sunulmasından sorumludur.

3. SAYIŞTAYIN SORUMLULUĞU

Sayıştay, denetimlerinin sonucunda hazırladığı raporlarla denetlenen kamu idarelerinin mali yönetim ve iç kontrol sistemlerini değerlendirmek, mali rapor ve tablolarının güvenilirliğine ve doğruluğuna ilişkin görüş bildirmek, gelir, gider ve malları ile bunlara ilişkin hesap ve işlemlerinin kanunlara ve diğer hukuki düzenlemelere uygunluğunu tespit etmekle sorumludur.

4. DENETİMİN DAYANAĞI, AMACI, YÖNTEMİ VE KAPSAMI

Denetimlerin dayanağı; 6085 sayılı Sayıştay Kanunu, uluslararası denetim standartları, Sayıştay ikincil mevzuatı ve denetim rehberleridir.

Denetimler, kamu idaresinin hesap ve işlemlerinin kanunlara ve diğer hukuki düzenlemelere uygunluğunu tespit etmek ve mali rapor ve tablolarının kamu idaresinin tüm faaliyet ve işlemlerinin sonucunu doğru ve güvenilir olarak yansıttığına ilişkin makul güvence elde etmek ve mali yönetim ve iç kontrol sistemlerini değerlendirmek amacıyla yürütülmüştür.

Kamu idaresinin mali rapor ve tabloları ile bunları oluşturan hesap ve işlemlerinin doğruluğu, güvenilirliği ve uygunluğuna ilişkin denetim kanıtı elde etmek üzere yürütülen denetimler; uygun denetim prosedürleri ve tekniklerinin uygulanması ile risk değerlendirmesi yöntemiyle gerçekleştirilmiştir. Risk değerlendirmesi sırasında, uygulanacak denetim prosedürlerinin tasarlanmasına esas olmak üzere, mali tabloların üretildiği mali yönetim ve iç kontrol sistemleri de değerlendirilmiştir.

Denetimin kapsamını, kamu idaresinin mali rapor ve tabloları ile gelir, gider ve mallarına ilişkin tüm mali faaliyet, karar ve işlemleri ve bunlara ilişkin kayıt, defter, bilgi, belge ve verileri (elektronik olanlar dâhil) ile mali yönetim ve iç kontrol sistemleri oluşturmaktadır.

Bu hususlarla ilgili denetim sonucunda denetim görüşü oluşturmak üzere yeterli ve uygun denetim kanıtı elde edilmiştir.

5. İÇ KONTROL SİSTEMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Kontrol Ortamı Standartları

1. Kurum organizasyon yapısı içerisinde görev, yetki ve sorumluluklar ile yetki devirleri ve sınırları belirlenmemiştir.
2. İdarede "Kamu Görevlileri Etik Davranış İlkeleri" ile ilgili eğitim ve bilgilendirme çalışmaları olmaması nedeniyle yeterli değildir.
3. Personelin işe alınması, yer değiştirmesi, görevde yükselmesi, yeterlilik-performans değerlendirmesi ile disiplin hükümlerine yönelik insan kaynakları politikası belirlenmemiştir.
4. Hassas görevlere ilişkin prosedürler belirlenmemiştir.

Risk Değerlendirme Standartları

5. Stratejik plan zamanında yayımlanmış ve içerik açısından mevzuata uygundur.
6. İdare performans programı içerik olarak mevzuata uygun şekilde hazırlanmış ve zamanında yayımlanmıştır.
7. İdare hiçbir iç kontrol riski belirlememiştir.
8. Risklerin değerlendirilmesine yönelik herhangi bir çalışma yapılmamıştır.

Kontrol Faaliyetleri Standartları

9. İdare tarafından yetkileri belirlemek amacıyla iş akış süreçleri hazırlanmamıştır.
10. İdare tarafından yetki devri yapılmasını gerektiren bir husus bulunmamaktadır.
11. İdarede yapılan görevlendirmelerde bunları farklı kişiler arasında dağıtılarak "görevler ayrılığı" ilkesine uyulmuştur.
12. İdarece belirlenen risklerin kabul edilebilir düzeye indirilmesine yönelik kontrol faaliyetleri belirlenmemiştir.
13. Ön mali kontrol sistemi, İç Kontrol ve Ön Mali Kontrole İlişkin Usul ve Esaslar'a uygun olarak kurulmamıştır.
14. Kamu idaresinin ön mali kontrol yönergesi mevcut değildir.

Bilgi ve İletişim Standartları

15. İdare faaliyet raporu içerik olarak mevzuata uygun hazırlanmıştır.
16. İdarenin Kamu İç Kontrol Standartlarına Uyum Eylem Planı hazırlanmamıştır.

İzleme Standartları

17. İdarenin tüm birimleri tarafından iç kontrol sistemi yeterince sahiplenilmemesi nedeniyle değerlendirilmemektedir.
18. Kamu İdaresinde iç denetim birimi kurulmamıştır.
19. İç denetim biriminin iç kontrol sistemine ilişkin denetim çalışması mevcut değildir.

6. DENETİM GÖRÜŞÜ

Tekirdağ Ergene Belediyesinin 2024 yılına ilişkin yukarıda belirtilen ve kamu idaresi tarafından sunulan geçerli finansal raporlama çerçevesi kapsamındaki mali rapor ve tablolarının, “Denetim Görüşünün Dayanağı Bulgular” bölümünde belirtilen hesap alanları hariç tüm önemli yönleriyle doğru ve güvenilir bilgi içerdiği kanaatine varılmıştır.

7. DENETİM BULGULARI

Raporda yer alan bulgular, denetimler sonucunda tespit edilen hususlara kamu idaresi tarafından verilen cevapların değerlendirilmesi suretiyle düzenlenmiştir.

A. DENETİM GÖRÜŞÜNÜN DAYANAĞI BULGULAR

Bu bölümde, mali rapor ve tablolara verilen görüş ile ilgili olan bulgular yer almaktadır.

BULGU 1: Muhasebe Kayıtlarında İzlenmeyen Banka Hesaplarının Bulunması

İdare tarafından kullanılan bazı banka hesaplarının muhasebe sistemine dahil edilmediği ve dolayısıyla banka hesabındaki nakit giriş ve çıkışların muhasebe kayıtlarından izlenemediği tespit edilmiştir.

5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu’nun 61’inci maddesinde muhasebe hizmeti; “gelirlerin ve alacakların tahsili, giderlerin hak sahiplerine ödenmesi, para ve parayla ifade edilebilen değerler ile emanetlerin alınması, saklanması, ilgililere verilmesi, gönderilmesi ve diğer tüm malî işlemlerin kayıtlarının yapılması ve raporlanması işlemleri” şeklinde tanımlanmış ve bu işlemlerin muhasebe yetkililerince yürütüleceği belirtilmiştir. Muhasebe yetkilisi, bu hizmetlerin yapılmasından ve muhasebe kayıtlarının usulüne uygun, saydam ve erişilebilir şekilde tutulmasından sorumlu tutulmuştur.

Mahalli İdareler Bütçe ve Muhasebe Yönetmeliği’nin “Hesabın niteliği” başlıklı 55’inci maddesinde; banka hesabının, kurum adına bankaya yatırılan paralar ve bankaya takas için

verilen çeklerden, takas işlemi tamamlananlar ile düzenlenen çek ve gönderme emirlerinden ilgililerine ödendiği veya gönderildiği bildirilen çek ve gönderme emri tutarlarının kaydı için kullanılacağı belirtilmektedir.

Yapılan incelemede, İdare adına açılmış toplam 9 banka hesabı olduğu, bunlardan 8 tane banka hesabının muhasebe sistemine dahil edildiği ve bu hesaplara yapılan nakit giriş ve çıkışlarının muhasebe işlemlerinin yapıldığı, 1 tanesinin ise muhasebe sistemine dahil edilmediği ve herhangi bir işlem görmediği tespit edilmiştir.

Kamu idaresi cevabında özetle; eski yönetim zamanında başlayan yanlış uygulamaların düzeltileceği ifade edilmiştir.

Banka hesaplarına yapılan tüm nakit giriş ve çıkışların muhasebe sistemi üzerinden takip edilememesi kötüye kullanma riski doğurabilecektir. Dolayısıyla, İdare adına açılmış tüm banka hesaplarının muhasebe sistemine dahil edilerek nakit giriş ve çıkışlarının muhasebe sistemi üzerinden takip edilebilir hale getirilmesi gerekmektedir.

B. DİĞER BULGULAR

Bu bölümde, mali rapor ve tablolara verilen görüş ile ilgili olmayan bulgular yer almaktadır.

BULGU 1: Derneklere Ait Çeşitli Harcamaların Yersiz Olarak İdare Bütçesinden Karşılanması

Bazı derneklerin çeşitli harcamalarının herhangi bir dayanağı olmadan idare bütçesinden karşılandığı görülmüştür.

5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 75'inci maddesinde;

“Belediye, belediye meclisinin kararı üzerine yapacağı anlaşmaya uygun olarak görev ve sorumluluk alanlarına giren konularda;

...

c) Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, kamu yararına çalışan dernekler, Cumhurbaşkanınca vergi muafiyeti tanınmış vakıflar ve 7/6/2005 tarihli ve 5362 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar Meslek Kuruluşları Kanunu kapsamına giren meslek odaları ile ortak hizmet

projeleri gerçekleştirebilir. Diğer dernek ve vakıflar ile gerçekleştirilecek ortak hizmet projeleri için mahallin en büyük mülki idare amirinin izninin alınması gerekir.”

hükmü yer almaktadır.

Bu hükme göre; idare belediye meclis kararıyla ve mahallin en büyük mülki idare amirinin onayıyla derneklerle sadece ortak hizmet projesi gerçekleştirebilirler. Diğer bir ifadeyle; idare derneklerin her türlü taleplerini yerine getiremez.

Yapılan incelemelerde ise; herhangi bir meclis kararı ve mülki idare amiri izni olmadan ve herhangi bir ortak hizmet projesi mevcut değilken derneklerden gelen dilekçeler üzerine, derneklerin gezi, organizasyon, gıda vb. isteklerinin idare bütçesinden yapılan harcamalarla karşılandığı tespit edilmiştir. Kaldı ki; ortak hizmet projelerinin amacı da derneklerin ihtiyaçlarını gidermek olmayıp, kamusal bir hizmetin yerine getirilmesini sağlamaktır.

Kamu idaresi cevabında özetle; eski yönetim zamanında başlayan yanlış uygulamaların düzeltileceği ifade edilmiştir.

Sonuç olarak; dernekler için yapılan bu tip yersiz harcamaların yapılmaması gerekmektedir.

BULGU 2: Tüketim Malzemelerinin Kayıtlı Tutarları ile Fiili Stoklar Arasında Fark Olması ve Çıkış İşlemlerinin Usulüne Uygun Yapılmaması

İdare tarafından alınan bazı tüketim malzemelerinin stoklardan çıkış işlemlerinin usulüne uygun yapılmadığı ve kayıtlı tutarları ile ambarlarda bulunan fiili stoklar arasında fark olduğu görülmüştür.

Mülga Taşınır Mal Yönetmeliğinin 4’üncü maddesinde;

“Tüketim malzemeleri: Belirli bir hizmetin üretilmesinde kullanılan, kullanımı sonucunda tükenen veya bir süre kullanıldıktan sonra ilk özelliklerini kısmen veya tamamen kaybederek bir daha kullanılamayacak duruma gelen, çeşitleri ile kod numaraları Taşınır Kod Listesinin (A) bölümü 150 hesap detayında yer alan malzemeleri,”

olarak tanımlanmıştır.

Aynı Yönetmeliğinin 22’nci maddesinde;

“Tüketim malzemeleri, Taşınır İstek Belgesi karşılığında düzenlenecek Taşınır İşlem Fişi ile çıkış kaydedilir.

Kamu idarelerinin iç imkanlarıyla kendi kullanımları için üretecekleri dayanıklı taşınırların üretiminde kullanılan taşınırlar için de birinci fıkra hükmü uygulanır.

Taşınır İşlem Fişi düzenlenmeden hiçbir şekilde tüketim malzemesi çıkışı yapılamaz.

Tüketim malzemelerinin çıkış kayıtları, ambarlara girişlerindeki öncelik sırası dikkate alınarak "ilk giren-ilk çıkar" esasına göre ve giriş bedelleri üzerinden yapılır.

hükmü yer almaktadır.

Bu hükme göre; tüketim malzemeleri taşınır istek belgesi karşılığında düzenlenecek taşınır işlem fişi ile çıkış kaydedilecektir.

Aynı Yönetmeliğin 10’uncu maddesinde ise;

“ Taşınır İşlem Fişi (Örnek: 5; 5/A): İlgili mevzuatı çerçevesinde kabul edilerek teslim alınan taşınırların girişleri ile taşınırların çıkış ve ambarlar arasında devir işlemlerinde, dayanıklı taşınırların niteliklerini değiştiren esaslı onarım ve ilaveler sonucu değer artışlarında, kayıtlara esas olmak üzere 5 örnek numaralı Taşınır İşlem Fişi düzenlenir.”

hükmü yer almaktadır.

Bu hükme göre de; tüketim malzemelerinin gerek giriş gerek çıkışında taşınır işlem fişi düzenlenmesi gerekmektedir.

Yine aynı Yönetmelikte yer alan

“Taşınır İstek Belgesi (Örnek: 7): Bu Belge, ambardan taşınır talep edildiğinde kullanılır ve talepte bulunan birim yetkilisinin onayını taşır.”

hükmüne göre de; ihtiyaç duyulan malzeme için ilgili birim yetkilisi taşınır istek belgesi düzenlemelidir. Bunun akabinde de taşınır işlem fişi ile çıkış yapılarak ilgili tüketim malzemesi ilgili birim tarafından kullanılabilir.

Yapılan incelemelerde ise satın alınan ve ambarlara girişi yapılan dolgu, boya, altın vb. malzemelerin bir kısmının fiili olarak kullanılmış olmasına rağmen yukarıda yer alan taşınır istek belgesinin hiç düzenlenmediği ve çıkışlarda taşınır işlem fişinin de yine düzenlenmediği tespit edilmiştir. Ayrıca yukarıda belirttiğimiz üzerine denetimimiz esnasında dolgu malzemesi

ve altınlar için fiili sayım yapılmış olup fiili tutarlar ile kayıtlı tutarlar arasında fark olduğu tespit edilmiştir.

Kamu idaresi cevabında özetle; yanlış uygulamaların düzeltileceği ifade edilmiştir.

Sonuç olarak; tüketim malzemeleri için mevzuata uygun olarak kayıt yapılması gerekmektedir.

BULGU 3: Paylı Mülkiyet Halinde Malik Olunan Taşınmazlarda Tüm Paydaşlardan Emlak Vergisi Alınmaması

Aynı taşınmaza paylı mülkiyet halinde çeşitli hisse oranıyla sahip olan maliklerden tümüne, hisseleri nispetinde emlak vergisi tahakkuk ettirilmediği görülmüştür.

1319 sayılı Emlak Vergisi Kanunu'nun 1'inci maddesinde, Türkiye sınırları içinde bulunan binaların bu kanun hükümlerine göre bina vergisine, 12'nci maddesinde ise Türkiye sınırları içinde bulunan arazi ve arsaların arazi vergisine tabi olduğu belirtilmiştir. Aynı Kanun'un 3'üncü maddesinde bina vergisini, binanın maliki, varsa intifa hakkı sahibi, her ikisi de yoksa binaya malik gibi tasarruf edenlerin, 13'üncü maddesine ise arazi vergisini, arazinin maliki, varsa intifa hakkı sahibi, her ikisi de yoksa araziye malik gibi tasarruf edenlerin ödeyeceği hüküm altına alınmıştır.

Mezkûr Kanun'un 3'üncü maddesinde, bir binaya paylı mülkiyet halinde malik olanların emlak vergisinin ödenmesi açısından hisseleri oranında mükellef olduğu, 13'üncü maddesinde arazi vergisi için de yine aynı şekilde bir araziye paylı mülkiyet halinde malik olanların emlak vergisinin ödenmesi açısından hisseleri oranında mükellef olduğu belirtilmiştir.

Yukarıda belirtilen Kanun hükümlerinden anlaşılabacağı üzere bir bina veya araziye paylı mülkiyet halinde malik olunması durumunda tüm hissedarların payları oranında emlak vergisi ödemesi gerekmektedir.

Yapılan incelemede, paylı mülkiyet halinde malik olunan toplam 2626 arsa ve 316 bina olmak üzere toplam 2942 taşınmaz arasından örneklem usulüyle seçilen 10 taşınmazda tüm pay sahiplerine emlak vergisi tahakkuku yapılmadığı ve dolayısıyla emlak vergisinin eksik tahsil edildiği tespit edilmiştir.

Kamu İdaresi cevabında bulgu konusu hususa iştirak edilmiş olup mevzuat hükümleri doğrultusunda gerekli işlemlerin yapılacağı ifade edilmiştir.

Sonuç olarak emlak vergisine esas bina ve arsalardan paylı mülkiyet halinde malik olunanların kontrol edilip tüm pay sahiplerine emlak vergisi tahakkuku yapılması gerekmektedir.

BULGU 4: İhtiyaç Sahibi Olmayanlara Sosyal Yardım Yapılması

İdare tarafından ihtiyaç sahibi olmamalarına rağmen bazı kişilere sosyal yardım yapıldığı görülmüştür.

Ergene Belediyesi Sosyal Yardım Yönetmeliğinin 16'ncı maddesinde;

“ Ergene Belediyesi Sosyal Yardım Yönetmeliği kapsamında ihtiyaç sahibi kişileri belirlemede üç esas kriter vardır. Bu kriterler aşağıdaki gibidir;

a) İnceleme Kurulu Raporu: *İhtiyaç sahibi kişilerin başvurularına istinaden İnceleme Kurulu yerinde inceleme yapar. Bu inceleme sonucunda fotoğraflarla ve yazılı olarak hazırlanan rapor İnceleme Kurulu Raporudur. Bu rapor hazırlanırken;*

- 1. İhtiyaç sahibi kişilerin geçmişteki yardım talepleri,*
- 2. Daha önce yapılan yardımlar,*
- 3. Durumlarındaki değişimler,*
- 4. Halihazırdaki durumları,*
- 5. Kişisel ve ailevi özellikleri,*
- 6. Sosyal ve ekonomik şartları,*
- 7. Mahalli imkanları,*
- 8. İkamet edilen yer ve konut durumu hakkında varılan kanaat yazılır ve gerekirse fotoğraflarla belgelenir.*

b) Puantaj Tablosu: *İhtiyaç sahibi kişilerin sosyal, ekonomik ve aile durumları göz önünde bulundurularak 0 ile 100 puan aralığında ihtiyaç düzeyinin tespit edildiği tablodur.*

0-40	Olumsuz
41-60	Komisyon İnisyatifinde
61 ve üzeri	Olumlu

c) Hane İçinde Kişi Başına Düşen Gelir: Hanede kişi başına düşen gelirin net asgari ücretin yarısından az olması durumunda ihtiyaç sahibi olduğu değerlendirilir.”

hükmü yer almaktadır.

Bu hükme göre; ihtiyaç sahibi kişiler belirlenirken, yukarıda yer alan parametreler kullanılacak, puantaj tablosuna göre; 40 puan ve altında olanlara, hanede kişi başına düşen net gelir net asgari ücretin yarısından çok olanlara sosyal yardım yapılmayacaktır.

Ayrıca ilgili yönetmeliğe göre; ihtiyaç sahibi,

“ Bu yönetmelik kapsamında sosyal yardımlardan yararlanmayı hak eden kişiler”

olarak tanımlanmıştır.

Yapılan incelemelerde ise; puantaj tablosunda 40 ve altı puan almış olanlara, diğer bir deyişle ihtiyaç sahibi olmayanlara sosyal yardım yapıldığı tespit edilmiştir.

Kamu idaresi cevabında özetle; eski yönetim zamanında başlayan yanlış uygulamaların düzeltileceği ifade edilmiştir.

Sonuç olarak; sadece ihtiyaç sahibi şartlarına haiz olanlara sosyal yardım yapılması gerekmektedir.

BULGU 5: İdareye Ait Düğün Salonlarından Bazı Kişilerin Ücretsiz Yararlandırılması

İdareye ait bazı düğün salonlarından bazı kişilerin herhangi bir ücret ödmeden, 2024 gelir tarifesinde yer almasına rağmen yararlandırıldığı görülmüştür.

Kamu Kurum Ve Kuruluşlarının Ürettikleri Mal ve Hizmet Tarifeleri İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun’un 1’inci maddesinde;

“ Genel bütçeye dahil daireler ile katma bütçeli idareler, bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlar, kanunla kurulan fonlar, kefalet sandıkları, sosyal güvenlik kuruluşları, genel ve

katma bütçelerin transfer tertiplerinden yardım alan kuruluşlar, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bağlı ortaklıkları ile müesseseleri, il özel idareleri ve belediyeler ile bunların kurdukları birlik, müessese ve işletmeler, özel bütçeli kuruluşlar, özelleştirme işlemleri tamamlanuncaya kadar, 24.11.1994 tarihli ve 4046 sayılı Kanuna tâbi kuruluşlar ve özel hukuk hükümlerine tâbi, kamunun çoğunluk hissesine sahip olduğu kuruluşlar, kamu banka ve kuruluşları ile bunlara bağlı iş yerleri ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarınca üretilen mal ve hizmet bedellerinde işletmecilik gereği yapılması gereken ticarî indirimler hariç herhangi bir kişi veya kuruma ücretsiz veya indirimli tarife uygulanmaz.”

hükmü yer almaktadır.

Bu hükme göre de; belediyelerin de dahil olduğu kamu idareleri ürettikleri mal ve hizmet bedellerinde işletmecilik gereği yapılması gereken ticarî indirimler hariç herhangi bir kişi veya kuruma ücretsiz veya indirimli tarife uygulayamaz.

Yapılan incelemelerde ise; ilgili gelir tarifesi ve Kanun hükmüne aykırı olarak, bazı kişilerin herhangi bir ücret ödmeden, düğün salonlarından ücretsiz şekilde faydalandığı tespit edilmiştir.

Kamu idaresi cevabında özetle; yanlış uygulamaların düzeltileceği ifade edilmiştir.

Sonuç olarak; idarenin düğün salonlarından 2024 yılı gelir tarifesine göre alınması gereken ücretlerin alınması gerekmektedir.

BULGU 6: İndirimli Emlak Vergisinden Yararlanan Aktif Sigortalı Mükelleflerin Bulunması

İndirimli emlak vergisi hükümlerinden yararlanan bazı mükelleflerin aktif sigortalılıklarının bulunduğu, söz konusu indirimden yararlanan mükelleflerin bu haktan yararlanma şartlarının İdare tarafından kontrollerinin etkin yapılmasına yönelik bir takip mekanizmasının bulunmadığı görülmüştür.

1319 sayılı Emlak Vergisi Kanunu’nun birinci kısmının ikinci bölümünde muafiyet ve istisna hükümlerine yer verilmiştir. Bu bölümde yer alan daimi ve geçici muafiyetlerin dışında Kanun’un “Nispet” başlıklı 8’inci maddesinde; *“Cumhurbaşkanı, kendisine bakmakla mükellef kimsesi olup onsekiz yaşını doldurmamış olanlar hariç olmak üzere hiçbir geliri olmadığını belgeleyenlerin, gelirleri münhasıran kanunla kurulan sosyal güvenlik kurumlarından aldıkları aylıktan ibaret bulunanların, gazilerin, engellilerin, şehitlerin dul ve yetimlerinin Türkiye*

sınırları içinde brüt 200 m²'yi geçmeyen tek meskeni olması (intifa hakkına sahip olunması hali dahil) halinde, bu meskenlerine ait vergi oranlarını sıfıra kadar indirmeye yetkilidir. Bu hüküm, yukarıda belirtilenlerin tek meskene hisse ile sahip olmaları halinde hisselerine ait kısım hakkında da uygulanır. Muayyen zamanda dinlenme amacıyla kullanılan meskenler hakkında bu hüküm uygulanmaz. Geliri olmadığını belgelemenin usul ve esaslarını belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.” ifadesine yer verilerek belli şart ve durumda olanlar için vergi oranlarının Cumhurbaşkanının (eskiden BKK) kararı ile sıfıra kadar indirilebileceği düzenlenmiştir.

Anılan hükmün verdiği yetkiye dayanılarak muhtelif tarihlerde çıkarılan Bakanlar Kurulu Kararları ile 1999-2006 yılları için, 2006/11450 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile de 2007 ve müteakip yıllar için yukarıda bahsedilen durumlarda bina vergisi oranının sıfır olarak uygulanacağı belirlenmiştir.

Konu hakkında yayımlanan 38 seri no.lu Emlak Vergisi Kanunu Genel Tebliği'nde hiçbir geliri olmadığını beyan eden mükelleflerin, indirimli vergi oranından yararlanabilmeleri için, hizmet karşılığı elde edilen ücret geliri, ticari, sınai ve mesleki faaliyet geliri, tarımsal faaliyet geliri, menkul ve gayrimenkul geliri, faiz ve temettü geliri veya benzeri türde bir gelirinin olmaması gerektiği belirtilmiş, mükelleflerin daha sonradan yukarıda belirtilen türden bir gelir elde etmeleri veya ikinci bir mesken binasına sahip olmaları halinde bu durumun belediyeye bildirilmesi zorunlu tutulmuştur.

Aynı şekilde mezkûr Tebliğ'de sosyal güvenlik kurumlarından emekli, dul, yetim, ölüm ve malûliyet aylığı alanların, bu aylıkları dışında başka gelirlerinin bulunması halinde, bunlara ait meskene indirimli vergi oranının uygulanmayacağı hüküm altına alınmıştır.

57 seri no.lu Emlak Vergisi Kanunu Genel Tebliği'nde emlak vergisi işlemlerinde mükellefler tarafından bildirilen hususların teyidinin, mükelleflerden belge istenmeden ilgili kurum ve kuruluşlardan yapılması gerektiği, bu bağlamda belediyelerce, mükelleflere ait kimlik bilgilerinin İçişleri Bakanlığı Kimlik Paylaşım Sistemi, tapu kayıtlarının Tapu ve Kadastro Bilgi Sisteminden alınabileceği, mükelleflerin şehit, gazi, dul, yetim ve emekli olduklarına ilişkin bilgilerin ise Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığından elektronik ortamda sağlanacağı belirtilmiş, gerek duyulması halinde bildirimlerin kontrolü amacıyla bildirim konu taşınmazlarda yoklama ve tespit yapılabileceği düzenlenmiştir.

Konu hakkında yayımlanan bir başka Genel Tebliğ olan 44 seri no.lu Emlak Vergisi Kanunu Genel Tebliği'nin “II- Hiçbir Geliri Olmadığını Beyan Eden Mükelleflerin Geliri Veya İkinci Bir Meskeni Bulunduğunun Tespit Edilmesi Halinde Yapılacak İşlemler” başlıklı

bölümünde; indirimli vergi oranından yararlanma şartlarını taşımadığı halde, gerçek dışı taahhütte bulunmak suretiyle indirimli vergi oranından yararlanan mükellefler ile durumunda meydana gelen değişikliği bildirmeyen mükelleflerden alınması gereken verginin cezalı olarak ve gecikme faizi ile birlikte alınacağı açıklanmıştır.

Yukarıda yer alan mevzuat hükümleri doğrultusunda indirimli emlak vergisi mükelleflerine yönelik yapılan incelemede, SGK İl Müdürlüğünden edinilen bilgilere göre bahsi geçen mükelleflerin 50'sinin aktif sigortalılıklarının veya sosyal güvenlik destekleme primine tabi çalışmalarının bulunduğu görülmüştür.

Kamu İdaresi cevabında bulgu konusu hususa iştirak edilmiş olup gerekli düzeltmelerin yapılacağı ifade edilmiştir.

Sonuç olarak, indirimli emlak vergisi hakkından yararlanan kişilerin, aktif sigortalı olarak veya sosyal güvenlik destekleme primine tabi olarak çalışmak suretiyle bir gelir elde etmediğine ilişkin kontrollerin idare tarafından kontrol edilmesi gerekmektedir.

BULGU 7: Yardım Ödeneğinin Usulüne Uygun Kullanılmaması

İdarenin, Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı tarafından gönderilen yardım ödeneğini amacına uygun kullanmadığı görülmüştür.

5779 sayılı İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanun'un 6'ncı maddesinde;

“ ..

Belediyelerin ihtiyaç duyduğu yatırım nitelikli projelerin gerçekleştirilmesi amacıyla Strateji ve Bütçe Başkanlığı bütçesine konulan belediyelere yardım ödeneğini, belediyelerin talebi üzerine kullandırmaya Cumhurbaşkanı yetkilidir.

... ”

hükmü yer almaktadır.

Bu hükme göre; Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı tarafından gönderilen yardım ödeneği sadece yatırım nitelikli projelerin gerçekleştirilmesi için kullanılabilecektir.

Yapılan incelemelerde ise; Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı tarafından gönderilen 10.000.000 TL yardım ödeneğinin, cari harcamalar ve kıdem tazminatı ödemeleri için kullanıldığı tespit edilmiştir.

Kamu idaresi cevabında özetle; belediyenin yeni devralınması nedeniyle, mali disiplin için böyle bir uygulamaya gidildiği ifade edilmiştir. İdare cevabının herhangi bir mevzuat dayanağı olmadığı düşünülmektedir.

Sonuç olarak; Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı tarafından gönderilen yardım ödeneğinin sadece yatırım nitelikli projelerin gerçekleştirilmesi için kullanılması gerekmektedir.

BULGU 8: Organize Sanayi Bölgelerinde Yer Alan Bina ve Arazilerin Emlak Vergisi Muafiyetleri Takibinin Tam Yapılmaması

İdare tarafından, idare sınırları içerisindeki organize sanayi bölgelerinde yer alan bina ve arazilerin emlak vergisi muafiyetleri takibinin tam yapılmadığı görülmüştür.

1319 sayılı Emlak Vergisi Kanunu’nun 1’inci maddesinde;

“ Türkiye sınırları içinde bulunan binalar bu kanun hükümlerine göre Bina Vergisine tabidir.”

12’nci maddesinde ise;

“Türkiye sınırları içinde bulunan arazi ve arsalar bu kanun hükümlerine göre Arazi Vergisine tabidir.”

hükümleri yer almaktadır.

Bu hükümlere göre; binalar bina vergisine, arazi ve arsalar ise arazi vergisine tabidir.

Yine aynı Kanun’un 4’üncü maddesinde;

“ Aşağıda yazılı binalar, kiraya verilmemek şartıyla Bina Vergisinden daimi olarak muaftır.

....

m) Cumhurbaşkanınca vergi muafiyeti tanınan vakıflara ait binalar (Vakıf senedindeki cihete tahsis edilmek şartıyla) ile organize sanayi bölgeleri, serbest bölgeler, endüstri bölgeleri, teknoloji geliştirme bölgeleri ve sanayi sitelerinde yer alan binalar;

... ”

Son olarak Kanun’un 15’inci maddesinde ise;

“ Aşağıda yazılı arazi geçici olarak Arazi Vergisinden muaftır.

...

d) Sanayi ve Teknoloji Bakanlığınca, organize sanayi bölgeleri için iktisap olunduğu veya bu bölgelere tahsis edildiği kabul edilen arazi (Sanayici lehine tapudaki tescilin yapılacağı tarihe kadar) ”

hükümleri yer almaktadır.

Bu hükümlere göre; organize sanayi bölgelerinde yer alan binalar için kiraya verilmemek şartıyla daimi olarak muafiyet söz konusudur. Diğer bir ifadeyle; ilgili bina kiraya verilirse daimi muafiyet ortadan kalkacaktır. Araziler içinse sanayici lehine tescil edilene kadar geçici bir muafiyet söz konusudur.

Yapılan incelemelerde ise; idare sınırları içerisinde 4 adet organize sanayi bölgesi olduğu, buralarda yer alan bina ve arazilerin bir kısmından bina ve arazi vergileri alındığı tespit edilmiştir. Bununla beraber; ilgili bölgelerde kaç adet kiracılı bina ya da boş arazilerin sanayici lehine tescil edilip edilmediğine dair net bir bilgi olmadığı tespit edilmiştir. Ayrıca ilgili bölgelerden alınan belgeler ve idaredeki belgelerin kıyası sonucu da ilgili bina ve arazilerin ada parsel bilgilerinin de aynı olmadığı, dolayısıyla bu durumun da muafiyet takibini zorlaştırdığı tespit edilmiştir.

Kamu idaresi cevabında özetle; eski yönetim zamanında başlayan yanlış uygulamaların düzeltileceği ifade edilmiştir.

Sonuç olarak; gerek geçici, gerekse daimi muafiyet takiplerinin yapılması için gerekli çalışmalara başlanması gerekmektedir.

BULGU 9: Atık Sahiplerince Ödenmesi Gereken Evsel Katı Atık Bertaraf Hizmeti Ücretlerinin Eksik Tahsil Edilmesi ve Sanayi Kuruluşlarıyla Yapılan Sözleşmelerin Gerçek Personel Sayısını Yansıtmaması

Katı atık yönetim plânına uygun olarak, katı atıkları toplamak ve aktarma istasyonuna taşımak 5216 sayılı Büyükşehir Belediye Kanunu’na göre idarenin yükümlülüğündedir. İdare, bu yükümlülüğünü kendi imkanlarıyla yerine getirmektedir. Bununla beraber yaptığı harcamaları esas alarak, bu hizmetlere ilişkin ücretlerin tam olarak yansıtılmadığı görülmüştür.

Atıksu Altyapı ve Evsel Katı Atık Bertaraf Tesisleri Tarifelerinin Belirlenmesinde Uyulacak Usul Ve Esaslara İlişkin “Tanımlar” başlıklı maddesinde;

“Abone: Su ve atıksu ve katı atık hizmetlerinden faydalanan ve/veya faydalananak gerçek veya tüzel kişiyi,”

“Ücret: 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun Mükerrer 44’ üncü maddesi hükmü gereği çevre temizlik vergisi ile aynı Kanunun 87 nci maddesi uyarınca kanalizasyon harcamalarına katılma payı ve 2560 sayılı Kanunun 13 üncü maddesi uyarınca alınan kullanılmış suları uzaklaştırma bedelini de içerecek şekilde; atıksu ve evsel katı atık ile ilgili verilen tüm hizmetler karşılığında tam maliyet esaslı tarifeye göre belirlenen toplam sistem maliyetini karşılamak üzere evsel katı atık ve atıksu hizmetlerinden yararlananlar tarafından ödenmesi gereken parasal değeri,”

olarak tanımlanmışlardır.

Evsel katı atık hizmetlerinden yararlananlar abone olarak ifade edilmiş ve bunlardan ücret alınacağı belirtilmiştir.

Yine Atıksu Altyapı ve Evsel Katı Atık Bertaraf Tesisleri Tarifelerinin Belirlenmesinde Uyulacak Usul Ve Esaslara İlişkin Yönetmeliğin 1’inci maddesinde;

“ Bu Yönetmeliğin amacı; atıksu altyapı tesisleri ile evsel katı atık bertaraf tesislerinin kurulması, bakımı, onarımı, işletilmesi, kapatılması ve izlenmesi, bu tesislerle ilgili olarak verilen tüm hizmetleri karşılayabilecek tam maliyet esaslı tarifelerin; atıksu altyapı yönetimleri, büyükşehir belediyeleri ve belediyeler tarafından belirlenmesi, ayarlanması ve uygulanması yoluyla çevresel altyapı hizmetlerinin sürdürülebilirliğini sağlamaktır.”

13'üncü maddesinde; “ Toplam sistem maliyeti, yatırımın finansal maliyeti, sistemin işletilmesi ve bakımı, sabit varlıkların amortisman maliyetleri, yönetim ve izleme giderleri, vergiler, kamulaştırma ve sistemin finansal sürdürülebilirliğini sağlayacak özkaynak getirisinden oluşan tam maliyeti içerir. Toplam sistem maliyeti, atıksu veya evsel katı atık sisteminin işletilmesi ve sürdürülebilirliği ile bağlantısı olmayan maliyetleri içermez.

...” 18'inci maddesinde;

“ Evsel katı atık hizmetleri için ücretlendirme yapılırken tam maliyet ve kirleten öder esasları kullanılır. Bu esasların uygulanmasına yönelik detayları içeren ve tam maliyet esaslı tarifelerinin belirlenmesinde faydalanılabilecek usul ve esaslar Bakanlık tarafından Evsel Katı Atık Tarifelerinin Belirlenmesine Yönelik Kılavuz adıyla Bakanlığın internet sayfasında yayımlanır. Evsel katı atık hizmetlerine ait ücretler belirlenirken, atık üreticisinin ürettiği atık miktarı aşağıdaki birimlerden biri veya birkaçı kullanılarak tespit edilebilir:

- a) Atık ağırlığı,
- b) Konteyner sayısı, konteyner hacmi, konteyner doluluk oranı ve atık toplama sıklığı,
- c) Atık toplama aracı sayısı, araç hacmi, araç doluluk oranı ve atık toplama sıklığı,
- ç) Atık üreticilerinin hanehalkı büyüklüğü, hastanelerde yatak sayısı, okullarda öğrenci sayısı gibi belirli özelliklerine göre belirlenebilecek sabit atık üretim değerleri.”

20'nci maddesinde;

“ Evsel katı atık hizmetleri atık miktarı belirleme yöntemine göre aşağıda sayılan iki farklı tarife türü üzerinden ücretlendirilebilir:

- a) 18 inci maddede belirtilen yöntemlere göre hesaplanmış ve değişken ücretlerden oluşan tarife,
- b) Kirleten öder ilkesi dikkate alınarak ve 18 inci maddede belirtilen yöntemlere göre idareler tarafından hesaplanmış ve üretilen atık miktarını atık üreticilerini etkileyemediği sabit tarifeler.

(2) Evsel katı atık idareleri her atık üreticisine sadece aldıkları hizmetlerin maliyetlerini dikkate alarak tarife belirlerler.”

22'nci maddesinde ise;

“ Atıksu ve evsel katı atık hizmetlerine ait ücretlendirme yapılan hizmetin karşılığı olarak müstakilen, düzenli aralıklarla su faturaları üzerinden yapılır.”

hükümleri yer almaktadır.

Bu hükümlere göre; evsel katı atık toplama vb. bunlara ilişkin maliyet hesaplama ve ücretlendirilmesi ilçe belediyesinin sorumluluğundadır. Toplam maliyet hesaplanırken yatırımın finansal maliyeti, sistemin işletilmesi ve bakımı, sabit varlıkların amortisman maliyetleri, yönetim ve izleme giderleri, vergiler, kamulaştırma ve sistemin finansal sürdürülebilirliğini sağlayacak özkaynak getirisi dikkate alınır. Ücretlendirme yapılırken de tam maliyet ve kirleten öder esasları kullanılır. Ücrete esas miktar ise atık ağırlığı, konteyner sayısı, konteyner hacmi, konteyner doluluk oranı ve atık toplama sıklığı, atık toplama aracı sayısı, araç hacmi, araç doluluk oranı ve atık toplama sıklığı, atık üreticilerinin hanehalkı büyüklüğü, hastanelerde yatak sayısı, okullarda öğrenci sayısı gibi belirli özelliklerine göre belirlenebilecek sabit atık üretim değerleri esas alınarak belirlenebilir. Ücret tarifesi de ya bu miktarlar esas alınarak değişken ya da sabit olarak tarifelendirilir ve bu ücretler düzenli olarak su faturaları üzerinden yapılır.

Ayrıca Evsel Katı Atık Tarifelerinin Belirlenmesine Yönelik Kılavuzun 6'ncı maddesine göre de *“sanayi kuruluşlarının tarifeleri belirlenirken çalışan personel sayısı”* esas alınacaktır.

Yapılan incelemelerde ise; 2024 yılı için sadece TESKİ üzerinden tahsil edilip gönderilen tutar kadar toplandığı, kalan tutara ilişkin herhangi bir işlem yapılmadığı tespit edilmiştir. Ayrıca sanayi kuruluşlarıyla yapılan sözleşmelerin bir kısmının mevcut personel sayısı ile uyumlu olmadığı diğer bir ifadeyle eksik personel sayısı üzerinden sözleşme yapıldığı tespit edilmiştir.

Kamu idaresi cevabında özetle; eski yönetim zamanında başlayan yanlış uygulamaların düzeltileceği ifade edilmiştir.

Sonuç olarak; idarenin katı atık toplama işlemleri için katlandığı tüm maliyetlerin tahsili için çalışma yapması ve sanayi kuruluşlarıyla yapılan sözleşmelerde gerçek personel sayısının belirlenmesi gerekmektedir.

BULGU 10: Eski Belediye Başkanının Hesabına Temsil, Ağırlama ve Tören Giderleri Yapması Gerekçesiyle Para Aktarılması

İdare tarafından temsil, ağırlama ve tören giderleri kapsamında çeşitli restoran harcamaları yaptığı gerekçesiyle, Mahalli İdareler Harcama Belgeleri Yönetmeliği hükümlerine aykırı olarak eski belediye başkanının hesabına para aktarıldığı görülmüştür.

Belediye Bütçesinden Yapılacak Temsil, Ağırlama ve Tören Giderleri Yönergesinin 2'nci maddesinde;

“Bu Yönerge, belediye idaresinin başı ve temsilcisi olan belediye başkanının bu sıfatının gereği olarak yapacağı temsil, ağırlama ve tören giderleri konusunda uyacağı kuralları kapsar.”

3'üncü maddesinde ise;

“Temsil, ağırlama ve tören giderlerinin konu, kapsam ve miktarının tayini belediye başkanının takdirine tabidir. Bu giderlerin yapılmasını gerektiren tören veya toplantıya belediye başkanının katılması şartı aranmaz.”

hükümleri yer almaktadır.

Bu hükümlere göre; belediye başkanı idarenin başı sıfatıyla yönergenin belirlediği sınırlar içerisinde temsil, ağırlama ve tören giderlerinin konu, kapsam ve miktarını tayin edebilecektir.

Mahalli İdareler Harcama Belgeleri Yönetmeliğinin 37'nci maddesinde;

“Temsil, ağırlama, tören, fuar, tanıtma ve benzeri faaliyetlerle ilgili olarak yapılacak her türlü mal ve hizmet alımı ile yapım işlerine ilişkin giderlerin ödenmesinde, bu Yönetmeliğin ilgili maddelerinde belirtilen belgeler aranır.”

hükmü yer almaktadır.

Bu hükme göre; temsil, ağırlama, tören vb. faaliyetlerle ilgili olarak yapılacak her türlü alımlarda ilgisine göre, yönetmelikte istenen belgeler aranacaktır.

Yine aynı Yönetmeliğin 'Çeşitli Hizmet Alımları Başlıklı' 36'ncı maddesinde;

“İhale veya doğrudan temin usulüyle yapılan bakım, onarım, danışmanlık, araştırma ve geliştirme, muhasebe, anket, temizlik, tarımsal mücadele, ağaçlandırma, erozyon kontrolü,

yemek hazırlama ve dağıtım, toplantı, kurs, sergi, organizasyon, koruma ve güvenlik, sigorta, etüt ve proje, harita ve kadastro, plân, imar uygulama, basım ve yayım, fotoğraf, film alımları, bilgisayar hizmet alımları (gayrimaddi hak olarak alınan yazılım ve donanımlar hariç) ve benzeri hizmet alımlarına ilişkin giderlerin ödenmesinde;

a) Taahhüt dosyası,

b) Fatura (sigorta giderlerinin ödenmesinde sigorta poliçesi veya zeyilname),

c) Hizmet İşleri Hakediş Raporu (Örnek: 5)

ödeme belgesine eklenir.”

hükmü yer almaktadır.

Bu hükümden de görüleceği üzere; temsil ağırlama, tören faaliyetleri kapsamında yapılan hizmet alımı harcamalarında taahhüt dosyası, fatura, hizmet işleri hakediş raporu ödeme emrine bağlanır. Sonrasında hizmet alınan yere para ödenerek işlem tamamlanmış olur.

Yapılan incelemelerde ise; yukarıda yazılı mevzuat hükümlerine aykırı olarak, eski belediye başkanının temsil, ağırlama ve tören faaliyetleri için nakit ya da kredi kartı ile harcamalar yaptığı ve bu harcamalara ilişkin kredi kartı slipi ve fişlerin ödeme emrine eklenerek ilgilinin hesabına para aktarıldığı tespit edilmiştir.

Kamu idaresi cevabında özetle; eski yönetim zamanında başlayan yanlış uygulamaların düzeltileceği ifade edilmiştir.

Sonuç olarak; temsil, ağırlama ve tören faaliyetleri kapsamında yapılacak harcamalarda usulüne uygun olarak ilgili belgelerin tanzim edilmesi ve paranın ilgililere gönderilmesi gerekmektedir.

BULGU 11: Bazı Mal Alımlarının Kısımlara Bölünerek Doğrudan Teminle Gerçekleştirilmesi

İdare tarafından yıl içerisinde açık ihale usulü ile gerçekleştirilmesi gereken bazı mal alımlarının doğrudan teminle parçalara bölünerek gerçekleştirildiği görülmüştür.

4734 sayılı Kamu İhale Kanunu’nun “Temel İlkeler” başlıklı 5’inci maddesinde;

“İdareler, bu Kanuna göre yapılacak ihalelerde; saydamlığı, rekabeti, eşit muameleyi, güvenilirliği, gizliliği, kamuoyu denetimini, ihtiyaçların uygun şartlarla ve zamanında karşılanmasını ve kaynakların verimli kullanılmasını sağlamakla sorumludur.

Aralarında kabul edilebilir doğal bir bağlantı olmadığı sürece mal alımı, hizmet alımı ve yapım işleri birarada ihale edilemez.

Eşik değerlerin altında kalmak amacıyla mal veya hizmet alımları ile yapım işleri kısımlara bölünemez.

Bu Kanuna göre yapılacak ihalelerde açık ihale usulü ve belli istekliler arasında ihale usulü temel usullerdir.”

hükümleri yer almaktadır.

Anılan Kanun’un “Doğrudan temin” başlıklı 22’nci maddesinde;

“Aşağıda belirtilen hallerde ihtiyaçların ilân yapılmaksızın ve teminat alınmaksızın doğrudan temini usulüne başvurulabilir:

...

d) Büyükşehir belediyesi sınırları dahilinde bulunan idarelerin onbeş milyar (2023 yılı için 431.810,00 TL), diğer idarelerin beşmilyar (2023 yılı için 143.845,00 TL) Türk Lirasını aşmayan ihtiyaçları ile temsil ağırlama faaliyetleri kapsamında yapılacak konaklama, seyahat ve iaaeye ilişkin alımlar.

....” hükmü yer almaktadır.

Yukarıda yer alan mevzuat hükümlerinden anlaşılacağı üzere, idarelerce mal veya hizmet alımları ile yapım işlerinin ihalelerinde uygulanabilecek usuller belirlenmiş olup doğrudan temin bu usuller arasında sayılmamıştır. Aynı zamanda Kanun’un 22’inci maddesinde hangi hallerde ihtiyaçların doğrudan teminle karşılanabileceği hüküm altına alınmıştır.

Yapılan incelemelerde ise; idarenin erzak kolisi işi alımını, yol dolgu malzemeleri alımını, boya alımlarını vb. ihale yapmaksızın muhtelif zamanlarda doğrudan teminle gerçekleştirdiği görülmüştür.

Kamu idaresi cevabında özetle; eski yönetim zamanında başlayan yanlış uygulamaların düzeltileceği ifade edilmiştir.

Sonuç olarak ihalelerde saydamlığı, rekabeti ve eşit muameleyi sağlamak adına söz konusu mal ve hizmet alımlarının kanunda belirtilen ihale usulleriyle yapılması gerekmektedir.

BULGU 12: Doğrudan Teminle Yapılan Bazı Hizmet Alımlarının Limitlerin Üzerinde Olması

İdare tarafından yıl içerisinde açık ihale usulü ile gerçekleştirilmesi gereken bazı hizmet alım bedellerinin mevzuatta öngörülen limitten daha yüksek olmasına rağmen doğrudan teminle yapıldığı görülmüştür.

4734 sayılı Kamu İhale Kanunu’nun “Temel İlkeler” başlıklı 5’inci maddesinde;

“İdareler, bu Kanuna göre yapılacak ihalelerde; saydamlığı, rekabeti, eşit muameleyi, güvenilirliği, gizliliği, kamuoyu denetimini, ihtiyaçların uygun şartlarla ve zamanında karşılanmasını ve kaynakların verimli kullanılmasını sağlamakla sorumludur.

Aralarında kabul edilebilir doğal bir bağlantı olmadığı sürece mal alımı, hizmet alımı ve yapım işleri bir arada ihale edilemez.

Eşik değerlerin altında kalmak amacıyla mal veya hizmet alımları ile yapım işleri kısımlara bölünemez.

Bu Kanuna göre yapılacak ihalelerde açık ihale usulü ve belli istekliler arasında ihale usulü temel usullerdir.”

hükümleri yer almaktadır.

Anılan Kanun’un “Doğrudan temin” başlıklı 22’nci maddesinde;

“Aşağıda belirtilen hallerde ihtiyaçların ilân yapılmaksızın ve teminat alınmaksızın doğrudan temini usulüne başvurulabilir:

...

d) Büyükşehir belediyesi sınırları dahilinde bulunan idarelerin onbeş milyar (2024 yılı için 622.756,00 TL), diğer idarelerin beşmilyar (2024 yılı için 207.453,00 TL) Türk Lirasını aşmayan ihtiyaçları ile temsil ağırlama faaliyetleri kapsamında yapılacak konaklama, seyahat ve iaaeye ilişkin alımlar.

....” hükmü yer almaktadır.

Yukarıda yer alan mevzuat hükümlerinden anlaşılacağı üzere, idarelerce mal veya hizmet alımları ile yapım işlerinin ihalelerinde uygulanabilecek usuller belirlenmiş olup doğrudan temin bu usuller arasında sayılmamıştır. Aynı zamanda Kanun’un 22’inci

maddesinde hangi hallerde ihtiyaçların doğrudan teminle karşılanabileceği hüküm altına alınmıştır. 2024 yılı itibariyle büyükşehir sınırları içerisinde yer alan idareler için 622.756,00 TL'ye kadar limit getirilmiştir. Diğer bir ifadeyle; ilgili limitin üzerinde yapılacak bir harcama için ihale usulleriyle ihtiyacın giderilmesi zorunludur.

Yapılan incelemelerde ise; nikah şöleni organizasyonu, ramazan ayı organizasyonu vb. hizmet alımları için 622.756,00 TL limitin üzerinde doğrudan teminle harcamalar yapıldığı tespit edilmiştir.

Kamu idaresi cevabında özetle; eski yönetim zamanında başlayan yanlış uygulamaların düzeltileceği ifade edilmiştir.

Sonuç olarak ihalelerde saydamlığı, rekabeti ve eşit muameleyi sağlamak adına söz konusu hizmet alımlarının kanunda belirtilen ihale usulleriyle yapılması gerekmektedir.

BULGU 13: Yapı Kayıt Belgesi Alan Bazı Bina Sahiplerinin Arazi Vergisi Ödemeye Devam Etmesi

İmar barışı kapsamında yapı kayıt belgesi alan bazı bina sahiplerinin emlak vergisini arazi vergisi üzerinden ödemeye devam ettiği görülmüştür.

Afet risklerine hazırlık kapsamında ruhsatsız veya ruhsat ve eklerine aykırı yapıların kayıt altına alınması ve imar barışının sağlanması amacıyla 3194 sayılı İmar Kanunu'na eklenen Geçici 16'ncı madde ile 31.12.2017 tarihinden önce yapılmış yapılar için Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ve yetkilendireceği kurum ve kuruluşlara 31.10.2018 tarihine kadar başvurulması, bu maddedeki şartların yerine getirilmesi ve 31.12.2018 tarihine kadar kayıt bedelinin ödenmesi halinde Yapı Kayıt Belgesi verilebileceği hüküm altına alınmıştır. Maddede ayrıca başvuru ve ödeme süresinin bir yıla kadar uzatılabileceği belirtilmiştir. Bu hükme istinaden 01.07.2019 tarihli ve 30818 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 1267 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı ile başvuru süresi 15.06.2019 tarihine, ödeme süresi ise 31.12.2019 tarihine kadar uzatılmıştır.

Ayrıca İmar Kanunu'nun Geçici 16'ncı maddesinde dayanılarak hazırlanan Yapı Kayıt Belgesi Verilmesine İlişkin Usul ve Esaslar, 06.06.2018 tarihli ve 30443 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Usul ve Esaslar'ın "Yapı kayıt belgesinin kullanım yerleri" başlıklı 6'ncı maddesi ile yapı kayıt belgesi verilen yapıların maliklerine bu belgenin bir örneğini belediye ve mücavir alan sınırları içinde ilgili belediyesine, bu sınırlar dışında il özel idaresine verme zorunluluğu getirilmiştir.

1319 sayılı Emlak Vergisi Kanunu'nun 1'inci maddesine göre Türkiye sınırları içinde bulunan binaların bu Kanun hükümlerine göre Bina Vergisine tabi olduğu, 3'üncü maddesinde Bina Vergisini; binanın maliki, varsa intifa hakkı sahibi, her ikisi de yoksa binaya malik gibi tasarruf edenlerin ödeyeceği hüküm altına alınmıştır. Aynı Kanun'un 2'nci maddesine göre bina tabiri; yapıldığı madde ne olursa olsun, gerek karada gerek su üzerindeki sabit inşaatın hepsini kapsamaktadır. 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 5'inci maddesinde ise bina, kendi başına kullanılabilen, üstü örtülü ve insanların içine girebilecekleri ve insanların oturma, çalışma, eğlenme veya dinlenmelerine veya ibadet etmelerine yarayan, hayvanların ve eşyaların korunmasına yarayan yapılar olarak tanımlanmıştır.

İmar barışı kapsamında yapı kayıt belgesi alarak idareye ibraz etmiş kişilerle bu kişilere ait emlak vergisi mükellefiyetlerinden örneklem usulüyle seçilen 100 mükellefin incelenmesi neticesinde, yapı kayıt belgesi alarak taşınmazları üzerinde ruhsatsız veya ruhsata aykırı yapıları kaydettiren 10 mükellefin bina vergisi yerine arazi vergisi üzerinden emlak vergisi ödemeye devam ettiği tespit edilmiştir.

Kamu İdaresi cevabında bulgu konusu hususa iştirak edilmiş olup geçmişe dönük olarak gerekli düzeltmelerin yapılacağı ifade edilmiştir.

Sonuç olarak, İdare tarafından yapı kayıt belgesini ibraz edenlerin mükellefiyetleri incelenerek bina vasfına uyan yapılar için bina vergisi üzerinden emlak vergisi alınması gerekmektedir.

BULGU 14: Bazı İşletmelerin İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatı Olmaksızın Faaliyette Bulunması

Belediye sınırları içerisinde işyeri açma ve çalışma ruhsatı olmadan faaliyet yürüten işletmelerin olduğu görülmüştür.

İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına İlişkin Yönetmelik'in "İşyeri açılması" başlıklı 6'ncı maddesinde;

“Yetkili idarelerden usulüne uygun olarak işyeri açma ve çalışma ruhsatı alınmadan işyeri açamaz ve çalıştırılmaz. İşyerlerine bu Yönetmelikte belirtilen yetkili idareler dışında diğer kamu kurum ve kuruluşları ile ilgili meslek kuruluşları tarafından özel mevzuatına göre verilen izinler ile tescil ve benzeri işlemler bu Yönetmelik hükümlerine göre ruhsat alma

mükellefiyetini ortadan kaldırmaz. İşyeri açma ve çalışma ruhsatı alınmadan açılan işyerleri yetkili idareler tarafından kapatılır.” ifadesi yer almaktadır.

3572 sayılı İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulüne Dair Kanun’un 2’nci maddesi ile avukatlık büroları, serbest muhasebeci ve mali müşavirlik hizmeti veren iş yerleri, tabipler, noterler, mimar ve mühendisler gibi bazı meslek grupları işyeri açma ve çalışma ruhsatı almaktan muaf tutulmuştur. Söz konusu işyerleri bakanlıklar ve kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarından faaliyetleri ile ilgili izin belgesi alacaklar ve bu izin belgeleri de işyeri açma ve çalışma ruhsatı niteliğinde olacaktır.

2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu'nun "İşyeri açma izni harcı" başlıklı 81'inci maddesinde;

“Belediye sınırları veya mücavir alanlar içinde bir işyerinin açılması “İşyeri Açma İzni Harcına” tabidir.” hükmü yer almaktadır.

Yukarıdaki mevzuat hükümlerinden anlaşılaçağı üzere, bir işletmenin faaliyette bulanabilmesi için işyeri açma ve çalışma ruhsatı alması gerekmektedir. Ruhsatsız çalıştığı tespit edilen işletmelerin kapatılacağı hüküm altına alınmıştır.

Yapılan incelemede; İdarenin işyeri açma ve çalışma ruhsatları örneklem usulüyle vergi dairesi kayıtlarıyla karşılaştırıldığında işyeri açma ve çalışma ruhsatı olmayan faal işyerlerinin olduğu tespit edilmiştir.

Kamu idaresi cevabında bulgu konusu hususa iştirak edilmiş olup ruhsat kontrollerinin yapılıp gerekli işlemlerin yapılacağı ifade edilmiştir.

Sonuç olarak; İdarenin yetki ve görev alanındaki işyeri açma ve çalışma ruhsatından muaf olmayan işletmelerin, işyeri açma ve çalışma ruhsatlarının bulunup bulunmadığının kontrol edilmesi ve ruhsatsız çalıştığı tespit edilen işyerlerinin mevzuatında öngörülen müeyyidelerin uygulanarak kapatılması gerekmektedir.

BULGU 15: Bazı İşyerleri İçin Çevre Temizlik Vergisi Tahakkuk Ettirilmemesi

İdarenin yetki ve sorumluk alanı içindeki bazı işyerleri için çevre temizlik vergisi tahakkuk ettirmediği görülmüştür.

2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu’nun “Çevre temizlik vergisi” başlıklı Mükerrer 44’üncü maddesinde; belediye sınırları ve mücavir alanlar içinde bulunan ve belediyelerin çevre temizlik hizmetlerinden yararlanan konut, işyeri ve diğer şekillerde kullanılan binaların çevre temizlik vergisine tabi olduğu, işyeri olarak kullanılan binalara ilişkin çevre temizlik vergisinin her yılın Ocak ayında yıllık tutarı itibarıyla tahakkuk etmiş sayılacağı hükümleri yer almaktadır.

İşyerlerinden alınan çevre temizlik vergisi, büyükşehir belediyesi veya mücavir alan sınırında bulunup bulunmamasına bakılmaksızın, ilk kademe veya ilçe belediyeleri tarafından tahsil edilmekte olup, mükellefi ilçe sınırları içerisinde faaliyet gösteren işyerleridir.

Yapılan incelemede; çevre temizlik vergisi mükellefleri ile Tekirdağ Defterdarlığı’ndan alınan faal işyerleri listesi karşılaştırılmıştır ve 1099 adet işyerinin faal olduğu halde çevre temizlik vergisi mükellefiyetinin bulunmadığı tespit edilmiştir.

Kamu İdaresi cevabında bulgu konusu hususa iştirak edilmiş olup çevre temizlik vergisi tahakkuk ettirilmeyen firmaların tespit edilip gerekli tahakkukların yapılacağı ifade edilmiştir.

Sonuç olarak, Belediye sınırları içerisinde bulunan aktif işyerlerinden çevre temizlik vergisi mükellefiyeti tesis ettirilmesi gerekenlerin tespit edilmesi için gerekli çalışmaların başlatılması gerekmektedir.

BULGU 16: Çevre Temizlik Vergisi Bina Gruplarının Hatalı Belirlenmesi

Belediye sınırları içinde faaliyet gösteren bazı yeme içme yerlerine ait çevre temizlik vergisine esas bina grubunun hatalı belirlendiği, eğitim kurumu olmamasına rağmen öğrenci sayısı üzerinden belirleme yapıldığı ve bu nedenle eksik tahakkuk ve tahsilata sebebiyet verildiği görülmüştür.

2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu’nun mükerrer 44’üncü maddesinde, madde metninde yer alan tarifiedeki bina gruplarını belirlemeye Bakanlar Kurulu’nun (2/7/2018 tarihli ve 700 sayılı KHK’nin 63’üncü maddesiyle, “Bakanlar Kurulu” ibaresi “Cumhurbaşkanı” olarak değiştirilmiştir.) yetkili olduğu belirtilmiştir. 93/5105 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile ve daha sonra yine aynı şekilde olmak üzere 2005/9817 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile çevre temizlik vergisi tarifesinde yer alan bina grupları tespit edilmiştir. Söz konusu Karar’ın ekinde çevre temizlik vergisine esas bina grupları ve kullanım şekilleri aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Tablo 8: Çevre Temizlik Vergisi Tarifesindeki Bina Grupları

BİNA GRUPLARI	1-Öğrenci sayısı: (Okul,yurt,kreş,dershane, kurs,eğitim merkez, anaokulu, yuva vb. eğitim ve öğretim faaliyeti yapılan binalar.)	2- Yatak kapasitesi: (Konaklama tesisleri ile hastahaneler ve diğer yataklı sağlık tesislerine ait binalar.)	3-Kullanım alanı (m ²): a) Her türlü yeme, içme ve eğlence yerleri.	b)Daimi surette faaliyet gösteren lunapark, panayır, fuar, stadyum, hipodrum, spor salonu gibi yerler ile eşya depolamaya mahsus olan yerler.	4-Koltuk sayısı: (Sinema, tiyatro, opera, bale vb. biletli girilen koltuklu eğlence yerleri.	5-Personel sayısı: (1, 2, 3 ve 4 üncü sıradakiler hariç, ticari, sınai, zirai ve mesleki faaliyetler için kullanılan binalar ile bunlar dışında kalan faaliyetlere mahsus binalar.)
I.GRUP	750'den fazla	500'den fazla	1000'den fazla	5000'den fazla	2000'den fazla	300'den fazla
II.GRUP	750-500	500-300	1000-500	5000-4000	2000-1500	300-200
III.GRUP	499-250	299-150	499-250	3999-3000	1499-1000	199-100
IV.GRUP	249-100	149-50	249-100	2999-2000	999-500	99-50
V.GRUP	99-50	49-20	99-50	1999-1000	499-250	49-10
VI.GRUP	49-20	20'den az	50'den az	999-500	249-100	9-4
VII.GRUP	20'den az	-	-	500'den az	100'den az	3 ve daha az, konutla

Yukarıdaki tablodan görüleceği üzere, her türlü yeme içme yerleri, tablonun 3'üncü sütununa göre değerlendirilecek ve bu yerlerin bina grupları da 7'nci grup olamayacaktır. Eğitim kurumları ise tablonun 1'inci sütununa göre öğrenci sayısına göre değerlendirilecektir.

Yapılan incelemede; belediye sınırları içerisinde faaliyet gösteren bazı lokanta, çay ocağı ve kahvehanelerin yeme içme yeri olarak değerlendirilmesi gerekirken bunların tablonun 5'inci sütununa göre personel sayısı üzerinden değerlendirildiği görülmüştür.

Kamu İdaresi cevabında bulgu konusu hususa iştirak edilmiş olup bina gruplarının düzeltileceği ifade edilmiştir.

Sonuç olarak; lokantalar, çay ocakları ve kahvehanelerin yukarıdaki tabloya uygun olarak yeme içme yeri olarak değerlendirilmesi ve metrekaresine uygun olarak bina gruplarının belirlenmesi gerekmektedir.

BULGU 17: İmar Para Cezalarının Kanunda Öngörülen Oranlar Artırılmadan Uygulanması ve Yapı Sınıflarının Yanlış Belirlenmesi

Ruhsat alınmaksızın veya ruhsata, ruhsat eki etüt ve projelere ve imar mevzuatına aykırı olarak yapılan yapılar için uygulanan idari para cezalarında İmar Kanunu'nda belirtilen artırım hükümlerinin uygulanmadığı görülmüştür.

3194 sayılı İmar Kanunu'nun 42'nci maddesinin 2'nci fıkrasında "ruhsat alınmaksızın veya ruhsata, ruhsat eki etüt ve projelere ve imar mevzuatına aykırı olarak yapılan yapıların sahibine, yapı müteahhidine ve aykırılığı altı iş günü içinde idareye bildirmeyen ilgili fenni

mesullere, yapının mülkiyet durumuna, bulunduğu alanın özelliğine, durumuna, niteliğine ve sınıfına, yerleşmeye ve çevreye etkisine, can ve mal emniyetini tehdit edip etmediğine ve aykırılığın büyüklüğüne göre aşağıdaki şekilde hesaplanan idari para cezaları uygulanır:

a) Bakanlıkça belirlenen yapı sınıflarına ve gruplarına göre yapının inşaat alanı üzerinden hesaplanmak üzere, mevzuata aykırılığın her bir metrekaresi için;

1) I. sınıf A grubu yapılara üç, B grubu yapılara beş Türk Lirası,

2) II. sınıf A grubu yapılara sekiz, B grubu yapılara onbir Türk Lirası,

3) III. sınıf A grubu yapılara onsekiz, B grubu yapılara yirmi Türk Lirası,

4) IV. sınıf A grubu yapılara yirmiüç, B grubu yapılara yirmibeş, C grubu yapılara otuzbir Türk Lirası,

5) V. sınıf A grubu yapılara otuzsekiz, B grubu yapılara kırkaltı, C grubu yapılara elliiki, D grubu yapılara altmışüç Türk Lirası,

idari para cezası verilir.”

Aynı maddenin 2’nci fıkrasının (c) bendinde;

“(a) ve (b) bentlerine göre cezalandırmayı gerektiren aykırılığa konu yapı;

1) Hisseli parselde diğer maliklerin muvafakati alınmaksızın yapılmış ise cezanın % 30’u,

2) Kamuya veya başkasına ait bir parselde yapılmış ise cezanın % 40’ı,

3) Uygulama imar planında veya parselasyon planında “Kamu Tesis Alanı veya Umumî Hizmet Alanı” olarak belirlenmiş bir alanda yapılmış ise cezanın % 60’ı,

4) Mevcut haliyle veya öngörülen bir afet tehlikesi karşısında can ve mal emniyetini tehdit ediyor ise cezanın % 100’ü,

5) Uygulama imar planı bulunan bir alanda yapılmış ise cezanın % 20’si,

6) Yapılaşmaya yasaklanmış bir alanda yapılmış ise cezanın % 80’i,

7) Özel kanunlar ile belirlenmiş özel imar rejimine tabi bir alanda yapılmış ise cezanın % 50’si,

8) Ruhsatsız ise cezanın % 180’i,

9) Ruhsatı hükümsüz hale gelmesine rağmen inşaatı sürdürülüyor ise cezanın % 50’si,

10) Yapı kullanma izin belgesi alınmış olmakla birlikte, ruhsat alınmaksızın yeni inşaat faaliyete konu ise cezanın % 100’ü,

11) İnşai faaliyetleri tamamlanmış ve kullanılmıyor ise cezanın % 10'u,

12) İnşai faaliyetleri tamamlanmış ve kullanılıyor ise cezanın % 20'si,

13) Çevre ve görüntü kirliliğine sebebiyet veriyor ise cezanın % 20'si,

(a) ve (b) bentlerinde belirtilen şekilde tespit edilen para cezalarının miktarına göre ayrı ayrı hesap edilerek ilave olunur.”

hükümleri bulunmaktadır.

Bu hükümlere göre; yukarıda yer alan suçların hangisi mevcutsa herhangi bir ayırım yapılmadan müeyyidelerin ayrı ayrı uygulanması gerekmektedir. Ayrıca cezaların her bir metrekaresi için Bakanlıkça çıkarılan Mimarlık ve Mühendislik Hizmet Bedellerinin Hesabında Kullanılacak 2024 Yılı Yapı Yaklaşık Birim Maliyetleri Hakkında Tebliğde yer alan yapı sınıf ve grupları esas alınır. Ayrıca ilgili Tebliğin 2'nci maddesine göre de; benzer yapılar, ilgili gruptaki yapılara kıyasen uygulayıcı kurum ve kuruluşlarca Mimarlık ve Mühendislik Hizmetleri Şartnamesinin ilgili hükümlerinden yararlanılarak belirlenecektir.

Yapılan incelemelerde ise; yukarıda yazılı olan mevzuat hükümlerine aykırı olarak, inşai faaliyetleri bitmiş ve kullanılmayan yapılara uygulanması gereken yüzde on cezanın uygulanmadığı tespit edilmiştir. Ayrıca toplam 4 katlı olan betonarme bina için Mimarlık ve Mühendislik Hizmetleri Şartnamesinin 'Dördüncü Sınıf' başlıklı 13.4'üncü maddesinde yer alan, "Altı katlı (altı kat dahil) veya giriş max. hesap açıklığı 25 m.ye kadar olan betonarme yapılar, üç katlı (üç kat dahil) veya giriş max. hesap açıklığı 15 m.ye kadar olan çelik yapılar, kazık temeller vb.;"

hükme istinaden dördüncü sınıf üzerinden işlem yapmak gerekirken, ikinci sınıf üzerinden işlem yapıldığı,

yine tek katlı çelik yapı için, ilgili şartnamenin 'Üçüncü Sınıf' başlıklı 13.4'üncü maddesinde yer alan, "Üç katlı (üç kat dahil) veya giriş max. hesap açıklığı 10 m.ye kadar olan betonarme yapılar, tek katlı ve giriş max. hesap açıklığı 5 m.den küçük çelik yapılar, açıklıkları 20 m.ye kadar ahşap çatılar, yükseklikleri 6 m.den fazla olan kargir ve betonarme istinat duvarları vb.;" hükme istinaden üçüncü sınıf üzerinden işlem yapmak gerekirken, ikinci sınıf üzerinden işlem yapıldığı,

tespit edilmiştir.

Kamu idaresi cevabında özetle; eski yönetim zamanında başlayan yanlış uygulamaların düzeltileceği ifade edilmiştir.

Sonuç olarak, ruhsat alınmaksızın veya ruhsata, ruhsat eki etüt ve projelere ve imar mevzuatına aykırı olarak yapılan yapılar için uygulanan idari para cezalarında İmar Kanunu'nda belirtilen artırım hükümlerinin ayrı ayrı uygulanması ve yapı sınıflarının doğru belirlenmesi gerekmektedir.

BULGU 18: Oluşumuna Katıldığı Organize Sanayi Bölgelerine Yersiz Olarak Katılma Payı Ödenmesi

İdarenin oluşumuna katıldığı organize sanayi bölgelerine herhangi bir dayanağı olmadan katılım payı ödemediği görülmüştür.

4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanunu'nun '*Katılma Payları*' başlıklı 13'üncü maddesinde;

“OSB'nin oluşumuna katılan kurum ve kuruluşlar Bakanlıkça belirlenecek kuruluş masraflarına katılmayı Bakanlığa taahhüt ederler. Bu taahhüt tüzel kişilik iktisabından itibaren OSB'ye karşı da geçerlidir.

.....

Katılım paylarının ödeme şekil ve şartları kuruluş protokolünde belirlenir. Bu konudaki uyuşmazlıklar asliye hukuk mahkemesince çözümlenir.”

hükmü yer almaktadır.

Bu hükme göre; idare organize sanayi bölgelerinin kuruluş masraflarına istinaden OSB kuruluş aşamasında yapılan masrafları üstlenmek zorundadır. Kuruluş aşamasından sonra yapılacak masraflar içinse düzenli olarak her yıl katılma payı ödeme gibi bir düzenleme ilgili mevzuata göre mümkün değildir.

Yapılan incelemelerde ise; yukarıda yer alan mevzuat hükümlerine aykırı olarak, her yıl düzenli bir şekilde katılma payı ödendiği tespit edilmiştir.

Kamu idaresi cevabında özetle; eski yönetim zamanında başlayan yanlış uygulamaların düzeltileceği ifade edilmiştir.

Sonuç olarak; sadece kuruluş aşamasında ödenen katılma paylarının her yıl düzenli olarak ödenmemesi gerekmektedir.

BULGU 19: Zamanında Bitirilemeyen Yapım İşinde Fesih Sürecinin Uygun Yürütülmemesi

İdare tarafından 04.03.2024 tarihinde 20.069.019,00 TL sözleşme bedeliyle ihale edilen İlçe Genelinde İhtiyaç Duyulan İmar Yollarında Parke Taş Yol Yapımı ve Pompalı Hazır Beton Döküm İşİ süresinde bitirilmemiş olmasına rağmen, herhangi bir ihtarda bulunulmaması ve yükleniciye herhangi bir süre verilmeksizin sadece gecikme cezası uygulanması suretiyle fesih sürecinin usule uygun olarak yürütülmediği görülmüştür.

Yapım İşleri Genel Şartnamesinin 47’nci maddesinde;

“ ...

İdare aşağıda belirtilen hallerde sözleşmeyi fesheder;

a)Yüklenicinin taahhüdünü ihale dokümanı ve sözleşme hükümlerine uygun olarak yerine getirmemesi veya işi süresinde bitirmemesi üzerine, ihale dokümanında belirlenen oranda gecikme cezası uygulanmak üzere, idarenin en az on gün süreli ve nedenleri açıkça belirtilen ihtarına rağmen aynı durumun devam etmesi,

....

hallerinde, ayrıca protesto çekmeye gerek kalmaksızın kesin teminat ve varsa ek kesin teminatlar gelir kaydedilir ve sözleşme feshedilerek hesabı genel hükümlere göre tasfiye edilir.”

hükmü yer almaktadır.

Bu hükme göre; yüklenici sözleşme süresi içerisinde sözleşme gereği yapması gereken imalatları tamamlamazsa makul bir süre verilerek ve gecikme cezası uygulanarak yükleniciye ihtarda bulunulur. İhtarda belirtilen sürenin bitmesiyle de sözleşme feshedilir ve kesin teminat gelir kaydedilir.

Yapılan incelemelerde ise; işin süresi 15.09.2024 tarihinde bitmiş olmasına rağmen, herhangi bir ihtarda bulunulmadığı, yükleniciye herhangi bir süre verilmeksizin sadece gecikme cezası uygulanarak işin devam ettirildiği tespit edilmiştir. Bu süreç 2024 yılı denetim döneminin sonu itibariyle de devam ettiği tespit edilmiştir.

Kamu idaresi cevabında özetle; işin feshedilmesi halinde daha yüksek fiyattan yaptırılacağı ifade edilmişse de; bu husus ispatlanabilir nitelikte değildir. Kaldı ki; böyle bir durumda da mevuat gereği bu zararların yükleniciden tahsili mümkündür. Dolayısıyla idarenin cevabına katılmak mümkün değildir.

Sonuç olarak; yapım işini zamanında bitirmeyen yükleniciye süre verilmesi ve bu süreçte gecikme cezası uygulanması, sürenin bitimiyle de iş bitirilmezse sözleşmenin feshedilerek, kesin teminatın gelir kaydedilmesi gerekmektedir.

BULGU 20: Devam Eden Yapım İşi Kapsamında Yapılması Gereken İmalatın Daha Yüksek Bedelle Doğrudan Teminle Başka Bir Yükleniciye Yaptırılması

İdare tarafından 04.03.2024 tarihinde 20.069.019,00 TL sözleşme bedeliyle ihale edilen İlçe Genelinde İhtiyaç Duyulan İmar Yollarında Parke Taş Yol Yapımı ve Pompalı Hazır Beton Döküm İşleri kapsamında yapılması gereken 8 cm beton parke yapımının, sözleşme devam ederken doğrudan teminle daha yüksek fiyata başka bir yükleniciye yaptırıldığı görülmüştür.

Yapım İşleri Genel Şartnamesinin 41'inci maddesinde;

“Taahhüt edilen iş, sözleşme ve eklerinde yer alan hükümlere uygun olarak tamamlandığında yüklenici idareye geçici kabulün yapılması için yazılı olarak başvuruda bulunur. Geçici kabul işlemleri Yapım İşleri Muayene ve Kabul Yönetmeliği hükümleri de dikkate alınarak aşağıdaki esaslara göre yürütülür. ...”

hükümleri yer almaktadır.

Bu hükümlere göre; yüklenici taahhüdünü sözleşmede belirtilen süre içerisinde bitirecektir. Aynı zamanda taahhüdünü ihale dokümanı ve sözleşme hükümlerine uygun olarak yerine getirecektir. Diğer bir ifadeyle taahhüt ihale dokümanı sayılan proje, şartname vb. hükümlerine uygun olacak, buralarda belirtilen imalatlar sözleşme bedeli bitene kadar tam ve eksiksiz olarak yapılacaktır.

Yapılan incelemelerde ise; sözleşme bedeli kadar imalat yapılmamışken, diğer bir ifadeyle yüklenici taahhüdünü tam ve eksiksiz olarak yerine getirmemişken, doğrudan teminle 8 cm beton parke imalatının daha yüksek fiyatla başka bir yükleniciye yaptırıldığı tespit edilmiştir. Şöyle ki; ilgili 2000 metrekare imalat ihale kapsamında fiyat farkı dahil KDV hariç metrekaresi 402 TL'ye yaptırılacakken, doğrudan teminle 480 TL'ye yaptırılmıştır.

Kamu idaresi cevabında özetle; yapılan işin tamirat olduğunu, ihalede yer alan işin farklı olduğunu iddia etse de; her iki dokümandan da görüleceği üzere, işler bire bir aynıdır. Diğer bir ifadeyle her iki işin de birim fiyat tariflerinin incelenmesinden de görüleceği üzere yapım metodu ve kullanılacak malzemeler birebir aynıdır. Ayrıca işin Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı fiyatlarından daha ucuz yapılmış olmasının da bulgumuzun esasıyla

alakası yoktur. Kaldı ki, bulgumuzda zaten böyle bir iddia yoktur. Dolayısıyla idarenin cevabına katılmak mümkün değildir.

Sonuç olarak; kamu kaynaklarının etkili, verimli ve ekonomik kullanımını teminen idarenin daha dikkatli davranması gerekmektedir.

BULGU 21: İdareye Ait Taşınmazlar Üzerindeki İşgaller İçin Herhangi Bir Girişimde Bulunulmaması

İdareye ait arsa ve arazilerin izinsiz kullanıldığı ve bu kişilerden herhangi bir bedel alınmadığı, ecrimisil gelirlerinin tahakkuk ve tahsilinin yapılmadığı görülmüştür.

Kamu kaynakları arasında yer alan idare taşınmazlarına ilişkin temel düzenlemeler 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu'nun 44'üncü maddesinde yapılmış olup bu maddeye göre, genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerince, taşınır ve taşınmaz edinilmesi, yönetilmesi, trampası, elden çıkarılması, ecrimisilin tahsil ve takibinde izlenecek yöntem, Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerlerin yönetimi ve korunması, işgalli malların tahliyesi gibi hususlar ilgili kanunlarında düzenlenir.

5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 15'inci maddesinin h bendinde, mahallî müşterek nitelikteki hizmetlerin yerine getirilmesi amacıyla, belediye ve mücavir alan sınırları içerisinde taşınmaz almak, kamulaştırmak, satmak, kiralamak veya kiraya vermek, trampa etmek, tahsis etmek, bunlar üzerinde sınırlı aynî hak tesis etmek, belediyenin yetkileri arasında sayılmıştır.

2886 Sayılı Devlet İhale Kanunu'nun 75'inci maddesinin birinci fıkrasında, Devletin özel mülkiyetinde veya hüküm ve tasarrufu altında bulunan taşınmaz malları ve Vakıflar Genel Müdürlüğü ile idare ve temsil ettiği mazbut vakıflara ait taşınmaz malların, gerçek ve tüzel kişilerce işgali üzerine, fuzuli şagilden, bu Kanun'un 9'uncu maddesindeki yerlerden sorulmak suretiyle, idareden taşınmaz ve değerlendirme konusunda işin ehli veya uzmanı üç kişiden oluşan komisyonca tespit tarihinden geriye doğru beş yılı geçmemek üzere tespit ve takdir edilecek ecrimisil istenir.

Ecrimisil talep edilebilmesi için, idarenin işgalden dolayı bir zarara uğramış olmasının gerekmediği ve fuzuli şagilin kusurunun aranmadığı belirtilmiştir. Aynı maddenin 4'üncü fıkrasında da; işgal edilen taşınmaz malın, idarenin talebi üzerine, bulunduğu yer mülkiye amirince en geç 15 gün içinde tahliye ettirilerek, idareye teslim edileceği belirtilmektedir.

Dolayısıyla bu hükümlere istinaden, işgal altındaki idare taşınmazları için ecrimisil talep edilmesi ve akabinde tahliye işlemi için de talepte bulunulması gerekmektedir.

Ancak yapılan incelemede idareye ait bazı dükkanların çeşitli derneklerin işgalinde olduğu, spor tesislerinin bazı kulüplerce kullanıldığı, bazı arsalarında binalar olmasına rağmen idarece ecrimisil talep edilmediği, tespit edilmiştir.

Kamu idaresi cevabında özetle; yanlış uygulamaların düzeltileceği ifade edilmiştir.

Sonuç olarak; kamu kaynaklarının mevzuata uygun olarak yönetilmesini teminen, arazilerin izinsiz olarak işgal edilip edilmediğinin belli aralıklarla kontrol edilmesi, taşınmazların işgal edildiğinin tespit edilmesi halinde ise füzuli şagilden ecrimisil talep edilmesi gerekmektedir.

BULGU 22: Bütçe İçi İşletme Olarak İşletilen Restoranda Uygulamaların Yanlış Yapılması

İdare tarafından Mahalli İdareler Bütçe İçi İşletme Yönetmeliği hükümlerine göre kurulan bir restoran bütçe içi işletme olarak işletilmektedir. İlgili restoranda bilgisayar programına bağlı adisyonlarla takip edilen satışların bedeli peşin tahsil edilmektedir. Adisyonlarda satılan ürünler, adetleri ve fiyatları yer almaktadır. Restoranda satılan ürünlerin bir kısmı piyasadan alınıp herhangi bir işleme tabi tutulmadan doğrudan satılırken, bir kısmı alındıktan sonra personel tarafından işlenerek ve diğer başka ürünlerle birleştirilerek satışa sunulmaktadır. Bu ürünleri oluşturan her bir alt ürünün neler olduğunu, ne miktarda kullanıldığını açıklayan ve idarece adına reçete denilen dokümanlar da ilgili bilgisayar programında yüklüdür. Stoka girişler faturalarla, çıkışlar ise satışı yapılan ve adisyona bağlanan miktarlara göre yapılmaktadır.

Bu özet bilgilerden sonra yapılan incelemelerde; ilgili restoranda mevzuatta öngörülen sayımların zamanında yapılmadığı, satın alınan ürünlerin bilgisayar programına giriş işlemlerinin yapılmadığı, yukarıda bahsedilen bir kısım reçetelerde yer alan miktarların gerçekte kullanılan miktarlardan fazla olduğu, reçetelerin bir kısmının ise tamamen mantığa aykırı olduğu, ayrıca idare tarafından düzenlenen reçetelerin bir kısmının restoranda herhangi bir onay vs. olmadan değiştirildiği, bazı reçetelerde yer alan alt ürünlerin fiili durumda hiç kullanılmadığı, adisyon olmadan satış yapıldığı, bazı satışların stoklardan hiç düşmediği, reçete yapılarak satılan ürünlerin miktarlarıyla yıl içerisinde stoka giren miktarların uyumsuz olduğu,

işletmenin kendi idaresine bazı ürünleri fiyat listesinden daha yüksek fiyata sattığı ve normalde peşin tahsilat yapılırken bazı kişi ve kurumlardan herhangi bir dayanağı olmadan ücretlerin alınmadığı görülmüştür.

Mahalli İdareler Bütçe İçi İşletme Yönetmeliğinin “Tanımlar” başlıklı 3’üncü maddesinde; işletme, “*Mahalli idarenin görev ve sorumluluk kapsamında bulunan özel gelir ve giderleri olan hizmetleriyle ilgili olarak İl özel idareleri için İçişleri Bakanlığı, belediyeler için Çevre ve Şehircilik Bakanlığı izni ile kurulan bütçe içi işletmeleri,*”

olarak tanımlanmıştır.

Bu tanıma istinaden idare de restoran kurarak işletmeye başlamıştır.

Yine aynı Yönetmeliğin 16’ncı maddesinde;

“*Bu Yönetmelikte hüküm bulunmayan hususlarda, işletmenin bağlı olduğu mahalli idarenin tabi olduğu mevzuat hükümleri ile 1/5/2007 tarihli ve 26509 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Döner Sermayeli İşletmeler Bütçe ve Muhasebe Yönetmeliği hükümleri uygulanır.*”

hükmü yer almaktadır.

Bu hükme göre de; ilgili yönetmelikte hüküm yoksa, ilgili mahalli idarenin tabi olduğu mevzuat hükümleri geçerli olacaktır. Dolayısıyla ilgili yönetmelikte stok ve sayım işlemlerine ilişkin herhangi bir düzenleme olmadığı için mülga Taşınır Mal Yönetmeliği hükümlerinin kullanılması gerekmektedir.

Mülga Taşınır Mal Yönetmeliğinin 32’nci maddesinde;

“*Kamu idarelerine ait taşınırların, taşınır kayıt kontrol yetkililerinin görevlerinden ayrılmalarında, yıl sonlarında ve harcama yetkilisinin gerekli gördüğü durum ve zamanlarda sayımı yapılır.*”

hükmü yer almaktadır.

Bu hükme göre; yıl sonlarında sayım yapmak zorunludur.

Yapılan incelemelerde ise; yıl sonlarında herhangi bir sayım yapılmadığı, alınan ürünlere ait faturaların incelenmesi sonucu ilgili ürünlerin bilgisayar programına girişinin yapılmadığı dolayısıyla stok yönetiminin takip edilemez hale geldiği tespit edilmiştir.

Reçetelerde yer alan miktarlardan daha az miktarda ürün kullanıldığı tespit edilmiştir. Şöyle ki, yapılan incelemelerde köpeoğlu isimli ürün gerçekte 220 gram civarındayken, reçetede aynı ürün takriben 900 gram olarak oluşturulmuş olup stoklardan da bu miktar için düşüş gösterilmiştir. Yine haydari isimli ürün gerçekte 160 gram iken, reçetede takriben 350 gram olarak oluşturulmuştur. Kuru cacık isimli ürün gerçekte 250 gram iken, reçetede takriben 480 gram olarak oluşturulmuştur. Amerikan salatası isimli ürün gerçekte 165 gram iken,

reçetede 655 gram olarak oluşturulmuştur. Yine son bir örnek olarak kaşarlı tost isimli ürün gerçekte ekmeğiyle beraber 124 gram iken reçetede sadece peyniri 120 gram olarak oluşturulduğu tespit edilmiştir.

Reçetelerin bir kısmı ise tamamen mantığa aykırı oluşturulmuştur. Şöyle ki; takriben 400 mililitre olarak satılan salep ürünü için 260 litre süt kullanılarak reçete oluşturulduğu tespit edilmiştir. 2 çeşit sulu yemek için oluşturulan reçetede ise 10 litre ayçiçek yağı kullanılarak reçete oluşturulduğu tespit edilmiştir. Yine iki çeşit sulu yemekte 15 kilogram salça, 15 kilogram tereyağı kullanılarak reçete oluşturulduğu tespit edilmiştir. Yine son bir örnek olarak 4 çeşit sulu yemekte 50 kilogram pirinç kullanılarak reçete oluşturulduğu tespit edilmiştir.

Reçetelerin bir kısmının ise idarece oluşturulandan farklı olarak restoranda herhangi bir onay vs. alınmadan değiştirildiği tespit edilmiştir. Şöyle ki; kuru cacık isimli üründe kullanılan salatalık miktarı idarece 45 gram olarak belirlenmişken, restoranda 175 gram olarak reçete değiştirildiği, yine aynı üründe süzme yoğurt 250 gram olarak belirlenmişken restoranda 300 gram olarak değiştirildiği tespit edilmiştir. Yine son bir örnek olarak soslu patlıcan isimli üründe kullanılan patlıcan idarece 94 gram olarak belirlenmişken, restoranda 250 gram olarak değiştirildiği tespit edilmiştir.

Bazı reçetelerde yer alan alt ürünlerin fiili durumlarda bazen kullanılmamasına rağmen stoklardan düşüm yapıldığı tespit edilmiştir. Şöyle ki; 3 çeşit sulu yemek menüsünde bazen tavuk eti bazen dana eti kullanılırken her durumda sadece dana eti stokundan düşüm yapıldığı tespit edilmiştir.

Normal uygulamada restorandaki bütün satışlar adisyona bağlanırken, bazı satışların herhangi bir adisyon olmaksızın yapıldığı tespit edilmiştir. Şöyle ki; idarece 19.03.2024 tarihinde 16.25 saati itibarıyla kesilen 210.000,00 TL tutarındaki faturanın herhangi bir adisyona bağlanmadığı tespit edilmiştir.

Yıl içerisinde toplam 1.760 kilogram dana kuşbaşı et alınmış olup, yapılan incelemelerde sadece işletmenin kendi idaresine 1.900 kilogram reçeteli dana kuşbaşını iftar menüsüyle sattığı tespit edilmiştir. Diğer bir ifadeyle; alından daha fazlaca dana kuşbaşı etin kendi idarelerine fatura edildiği tespit edilmiştir. Kaldı ki; ayrıca 7.500 porsiyon sulu yemek satışı yapıldığı ve reçetelere göre porsiyon başı 80 gramdan toplam 600 kilogram dana kuşbaşının başka kişilere satıldığı tespit edilmiştir. Sonuç olarak; 1.760 kilogram dana kuşbaşı girişi varken, satış 2.500 kilogram olarak yapılmıştır.

İşletmenin kendi idaresine bazı ürünleri fiyat listesinden daha yüksek fiyata sattığı tespit edilmiştir. Şöyle ki; fiyatı 40 TL olan çorbanın 975 adet olarak idareye 272,23 TL'ye satıldığı 13.03.2024 tarihli 292.499,71 TL tutarlı fatura ile tespit edilmiştir.

Son olarak; normalde peşin tahsilat yöntemiyle çalışan restoranın herhangi bir dayanağı olmadan bazı kişi ve kurumlara ücret almadan hizmet verdiği tespit edilmiştir. İlgili tutar takriben; 580.000 TL’dir.

Kamu idaresi cevabında özetle; eski yönetim zamanında başlayan yanlış uygulamaların düzeltilmesi ifade edilmiştir.

Sonuç olarak; yukarıda yer alan usule aykırı işlemlerin düzeltilmesi gerekmektedir.

BULGU 23: Cemevi ve Mabet Lojmanlarına Ait Elektrik, Doğalgaz Faturalarının Ödenmesi

İdare tarafından bazı cemevi ve mabetlere ait lojmanların elektrik, doğalgaz faturalarının herhangi bir dayanağı olmadan ödendiği görülmüştür.

5393 sayılı Belediye Kanunu’nun 14’üncü maddesinde;

“ ...

b) Devlete ait her derecedeki okul binalarının inşaatı ile bakım ve onarımını yapabilir veya yaptırabilir, her türlü araç, gereç ve malzeme ihtiyaçlarını karşılayabilir; sağlıkla ilgili her türlü tesisi açabilir ve işletebilir; mabetlerin yapımı, bakımı, onarımını yapabilir; kültür ve tabiat varlıkları ile tarihî dokunun ve kent tarihi bakımından önem taşıyan mekânların ve işlevlerinin korunmasını sağlayabilir; bu amaçla bakım ve onarımını yapabilir, korunması mümkün olmayanları aslına uygun olarak yeniden inşa edebilir; cemevlerinin yapım, bakım ve onarımını yapabilir. Gerekğinde, sporu teşvik etmek amacıyla gençlere spor malzemesi verir, amatör spor kulüplerine ayni ve nakdî yardım yapar ve gerekli desteği sağlar, her türlü amatör spor karşılaşmaları düzenler, yurt içi ve yurt dışı müsabakalarda üstün başarı gösteren veya derece alan öğrencilere, sporculara, teknik yöneticilere ve antrenörlere belediye meclisi kararıyla ödül verebilir. Gıda bankacılığı yapabilir.”

hükmü yer almaktadır.

Bu hükme göre; idare cemevlerinin ve mabetlerin sadece yapım, bakım ve onarımını yapabilecektir. Bunlara ait elektrik, doğalgaz faturalarını ödeyemeyecektir. Kaldı ki, böyle bir imkanları olsa bile ilgili mevzuatta lojmanlara ilişkin zaten herhangi bir atıf yoktur.

Yapılan incelemelerde ise; yukarıda yer alan mevzuata aykırı olarak bazı cemevi ve mabetlere ait lojmanların elektrik, doğalgaz faturalarının ödendiği tespit edilmiştir.

Kamu idaresi cevabında özetle; sadece İdarenin kullanımında olan taşınmazların faturalarının ödendiği ifade edilse de yıl içerisinde yapılan denetimlerde bulgu konusu tespitleri destekleyen ödemelerin bulunduğu tespit edilmiştir.

Sonuç olarak; herhangi bir dayanağı olmadan yapılan bu harcamaların yapılmaması gerekmektedir.

T.C. SAYIşTAY BAşKANLIğI

06520 Balgat / ANKARA

Tel: 0 312 295 30 00; Faks: 0 312 295 48 00

e-posta: sayistay@sayistay.gov.tr

<https://www.sayistay.gov.tr>

8. EKLER

EK 1: BULGULARA İLİŞKİN İZLEME TABLOSU

Önceki Yıl/Yıllar Sayıştay Denetim Raporuna İlişkin İzleme Tablosu			
Bulgu Adı	Yıl	İdare Tarafından Yapılan İşlem	Açıklama
Taşınır Kayıt ve Yönetim İşlemlerinde Taşınır Mal Yönetmeliği Hükümlerine Aykırı veya Yönetmelik Dışı Uygulamaların Varlığı	2015	Kısmen Yerine Getirildi	Tüketim Malzemelerinin Kayıtlı Tutarları ile Fiili Stoklar Arasında Fark Olması ve Çıkış İşlemlerinin Usulüne Uygun Yapılmaması başlığıyla 16 numaralı bulgu olarak rapora alınmıştır.